CELJSKI tednik

CELJE, PETEK, 9. NOVEMBRA
LETO VII — ŠT. 45 — CENA 15 DIN

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo in uprava: Celje, Titov trg 3 — Poštni predal 123 — Telefon: uredništvo 24-23, uprava 25-23 — Tek. rač. 620-305-T-1-266 pri Mestni hranilnici v Celju — Letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din — Izhaja vsak petek — Poštnina plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI CELJSKEGA OKRAJA

Razgovor s predsednikom Okrajnega sindikalnega sveta tov. Albinom Medvedom

Vedno širši krog delavcev se zanima za gospodarske in družbene probleme

V zvezi z občnimi zbori sindikalnih podružnic v okraju, ki so se v teh dneh začeli, je član naše redakcije obiskal predsednika Okrajnega sindikalnega sveta, tov. Albina Medveda in ga prosil za razgovor o teh vprašanjih. Tov. Medved je izčrpno odgovoril na razna vprašanja, te odgovore pa v nekoliko krajši obliki objavljamo:

PONEKOD SO SE OBČNI ZBORI ŽE PRIČELI. ZANIMA NAS KAKŠNE SO BILE RAZPRAVE NA NJIH?

Predsedstvo OSS je posvetilo pozornost pripravam za občne zbore, toda podružnicam ni predpisalo nobenih »receptov«, saj je v šestih letih delavskega upravljanja v podjetjih veliko problemov, ki nudijo dovolj snovi za razprave na občnih zborih. Priporočali smo podružnicam samo to, kar pa je podružnicam tudi uspelo, da povečajo interes delavcev za gospodarska in družbena vprašanja, da stopajo vzporedno s problemi in pred njimi. Doslej je vedno pokazalo, da se sindikalni aktivisti med

sabo na sestankih dobro pomenijo, da probleme razumejo, veliko manj pa vsega tega pride med proizvajalce. Ne smemo se čuditi, da ponekod delavci niso bili seznanjeni s proizvodnimi načrti v podjetjih in vse do sedaj niti ne o tem, da je njih proizvodnja pod planom.

Doslej so bili občni zbori v nekaterih večjih podružnicah v Savinjski dolini in v rudnikih. Za izredno uspel občni zbor moram šteti zbor v *Tovarni nogavic v Polzeli*. Zanimanje tamkajšnjih delavcev se je zadnja leta zelo razširilo. Prestopili so okvir tovarniških zidov. Aktivnost tega kolektiva je čutiti izven tovarne na najrazličnejših področjih dela. Taka razgibanost pa se zrcali tudi na znotraj, saj z uspehom zmagujejo planske naloge, ki bodo v primeri z lanskimi prekoračene za 20%. Na osnovi teh uspehov so seveda lahko sklepali, da bodo v prihodnjem letu znižali cene za 10%. Velike uspehe so pokazali tudi tekstilci v *Preboldu*, ki vodijo družbeno in društveno življenje v kraju.

Zelo dobri so bili občni zbori tudi v rudarskih podružnicah. Tudi tu so rudarji veliko manj govorili o ozkih problemih osebnega značaja in razpravljali predvsem o nalogah, ki jih imajo. Tako so v *Libojah* lahko ugotovili veliko aktivnost družbenega življenja, predvsem v delu »Svobode« in med mladino, njih proizvodnja pa se je povečala za 20% kljub realno postavljenim planom. Tudi v *Zabukovci* so rudarji razumeli svojo dolžnost. Tu so delali mnogo nedelj, da bi prebivalstvo preskrbeli z gorivom. Povsod ni takega odnosa do proizvodnih nalog, je poudaril tov. Medved.

KAKO SE PRIPRAVLJAJO NA OBČNE ZBORE DRUGOD, POSEBEJ ŠE V MAJHNIH PODRUŽNICAH, KATERIH SE NE DA PRIMERJATI Z MOČNIMI KOLEKTIVI?

Kolikor nam je znano, se v večjih podružnicah dobro pripravljajo na občne zbore. V teh podružnicah že sedaj živahno razpravljajo po pododborih. Kar se malih podjetij, predvsem obrtnih tiče, razpravljamo že leta, da jim je treba nuditi pomoč. V teh podružnicah so problemi težavnejši spričo lokalističnih teženj v podjetjih, spričo manjše politične razgledanosti med delavstvom in razmeroma slabega poznavanja gospodarskih problemov. Tem podružnicam bodo morali občinski sindikalni sveti nuditi vso pomoč. Posebne težave so v obrtnih podjetjih, ki spričo pogojev ustvarjajo monopolne položaje v krajih, poleg tega pa veliko teh podjetij životari. V pomanjkanju trdnosti in zavesti kolektivov ter vodstev odhaja nekaj takih podjetij tudi v socialistični konkurs. Izgleda, da pri nas v okraju ne razmišljamo preveč, zakaj nam vsako leto propade toliko obrtnih podjetij. V bodoče bo treba v družbenem planu predvideti več sredstev za razvoj obrti, ne samo načelno, temveč konkretno. Velike so težave tudi v tem, da v teh podjetjih ni organizacij ZK, ki bi ojačale dejavnost sindikata, obenem pa ugotavljamo, da je veliko ljudi v malih podjetjih, ki bi imeli pogoje za sprejem v vrste komunistov. Predvsem v obrtništvu se pojavljajo težnje po likvidaciji socialističnega sektorja. Mnogi, ki so slabo gospodarili z družbenimi sredstvi, pa ustanavljajo privatno obrt. Sindikati so mnenja, je dejal tov. Medved, da ljudje, ki so zavozili socialistično obrtno podjetje, ne morejo postati privatni mojstri.

KAKO DELAJO SINDIKALNE PODRUŽNICE V KMETIJSTVU? SO IZBOLJŠALE SVOJE DELO?

Na žalost moram povedati, da so večinoma med najslabšimi v okraju. Z nekaterimi izjemami, kot na Lavi v Celju, Konjicah in še ponekod pa bi lahko trdili, da je tudi v vrstah poljskih delavcev možno razviti boljše sindikalno delo. Sicer pa mimogrede povem, da so na podobni nezadostni stopnji tudi nekatere podružnice državnoadministrativnih uslužbencev.

V podružnicah kmetijske stroke po navadi zamujajo najugodnejši čas za ideološko, politično in kulturno delo — zimo. To je spričo prirode njihovega dela najbolj primeren čas. Zanimivo pa je ravno to, da imajo ravno kmetijski delavci še največ nerazšiščenih problemov, to je vprašanje kvalifikacij, nagrajevanja in pokojnin. Vse te probleme rešujejo dejansko sindikati od zgoraj navzdol, namesto da bi bilo to narobe.

Ker sem že prej omenil delo podružnic v administrativnih, oziroma državnih ustanovah, nekaj besed tudi o njih. Tu ni dovolj zanimanja za razna vprašanja. Zaostajajo za sindikati v industriji. Ne poglabljajo se v probleme, družbenega upravljanja. Tem bolj je to čudno, ker so v teh podružnicah izobraženci, dostikrat tudi fakultetno izobraženi ljudje. Le-ti bi morali pomagati ljudem z nižjo izobrazbo, objasnjevati tudi drugim, predvsem volivcem, s katerimi prihajajo v stik. Toda ti stiki so dostikrat preveč suhi in uradni.

Posledice slabega dela v sindikalnih podružnicah se seveda potem kažejo pri odnosih do ljudi, ki so v vrstah uslužbencev mnogo slabši od odnosov odbornikov do svojih volivcev. Skratka, pomanjkanje pravih socialističnih odnosov.

KONČNO NAS ZANIMA, KAKO SO KOLEKTIVI OBRAVNAVALI ANALIZE PODJETIJ, KI SO JIH IZDELALE ORGANIZACIJE ZK. KAKO BO Z ANALIZAMI V PODJETJIH, KJER NI ORGANIZACIJ ZVEZE KOMUNISTOV?

To bo v bodoče eno izmed težišč dela sindikalnih organizacij. Analize, nenehno spoznavanje delavcev s problemi podjetja, dajanje večje vloge delavcem na vseh področjih družbenega upravljanja in družbenega življenja, to naj bo skrb sindikalnih podružnic. Analize so pokazale vrsto napak in dosti smernic za izboljšanje proizvodnje. Zdaj je potrebno, da vsak član kolektiva te podatke primerja na svojem delovnem mestu. Nič pri nas ne more biti skrito in prikrito za kogarkoli, ki je pošten in delaven.

Predsedstvo OSS apelira na merodajne organe, predvsem pa na občinske komiteje ZK, da nudijo vso pomoč sindikalnim organizacijam v tistih podjetjih, kjer organizacij ZK ni. Tu bodo sindikalne podružnice morale izdelati analize, pa tudi v najmanjših obrtnih podjetjih. Delavec mora najprej poznati probleme svojega podjetja, potem ožje okrajne, istočasno pa širše republiške in zvezne skupnosti. Obseg števila delavcev, ki so morda še nedavno bili do raznih problemov pasivno nastrojeni, sedaj pa se vse bolj živo zanimajo za gospodarske in družbene probleme, je vedno večji. Na občnih zborih sedaj povsod živo razpravljajo o vzrokih nedoseganja plana. To je dokaz, da se delavci zanimajo, vprašanje pa je, če jih dovolj seznanjamo z vsem, kar bi jih utegnilo zanimati.

IV. skupščina Smučarske zveze Jugoslavije v Celju

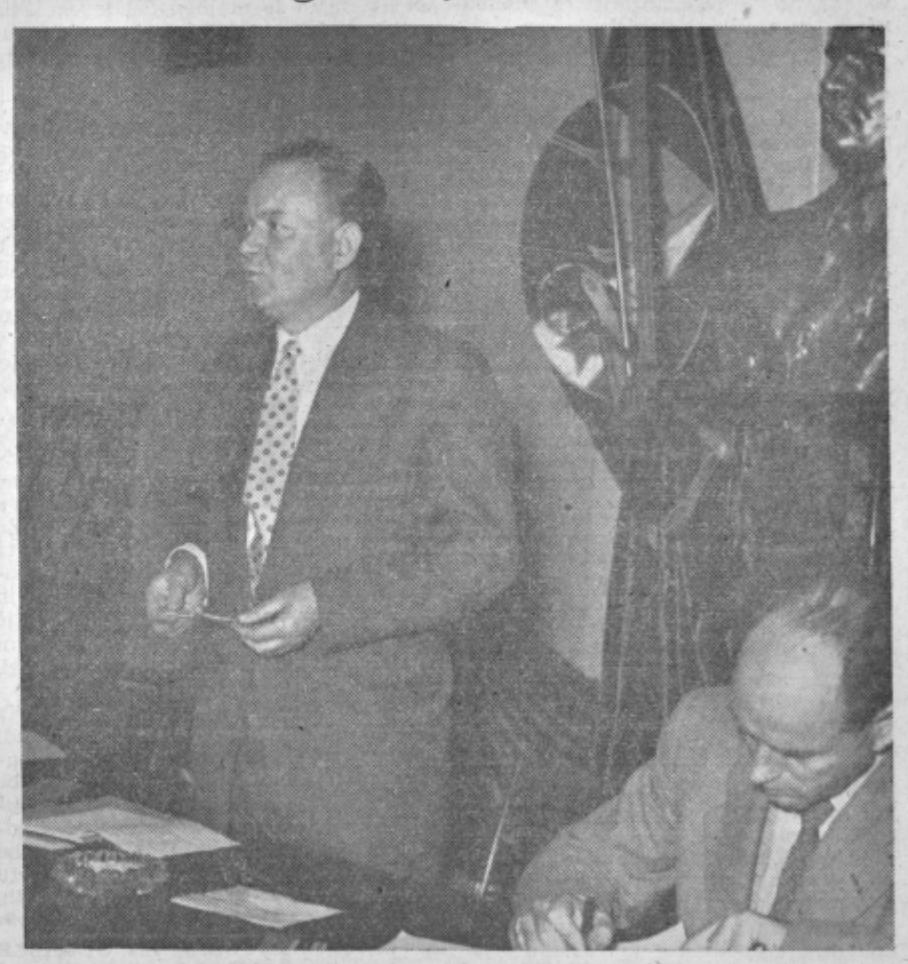

Prizor iz zasedanja skupščine, podrobno poročilo objavljeno na 8. strani

Prihodnjo jesen VII. kongres ZKJ

Pod predsedstvom predsednika republike Josipa Broza-Tita je bila v torek, 6. novembra 1956 v Ljubljani razširjena seja Izvršnega komiteja CK ZKJ.

Na seji so v zvezi s pripravami za sprejem družbenega plana za leto 1957, kakor tudi za perspektivni plan, proučevali osnovna vprašanja naše gospodarske politike v prihodnjem letu.

Izvršni komite CK ZKJ je sklenil predlagati Centralnemu komiteju, naj bi bil v jeseni leta 1957 VII. kongres ZKJ.

Izvršni komite je izvolil komisijo za izdelavo načrta programa ZKJ, ki ga bodo predlagali VII. kongresu.

Izvršni komite je izvolil tudi komisijo za proslavo 40. obletnice oktoberske revolucije.

V ogenj po kostanj za svoje gospodarje

Vojna na Bližnjem vzhodu, na srečo človeštva je že končana. Govoriti o tem je sicer še prezgodaj, kajti dogodki se dandanes tako hitro menjujejo, da so jim kos lahko le novinarski kolegi pri radijskih postajah. Na sliki vidimo enoto izraelske vojske pred odhodom na fronto. Ti fantje so šli v ogenj po kostanj za svoje gospodarje v Londonu in Parizu.

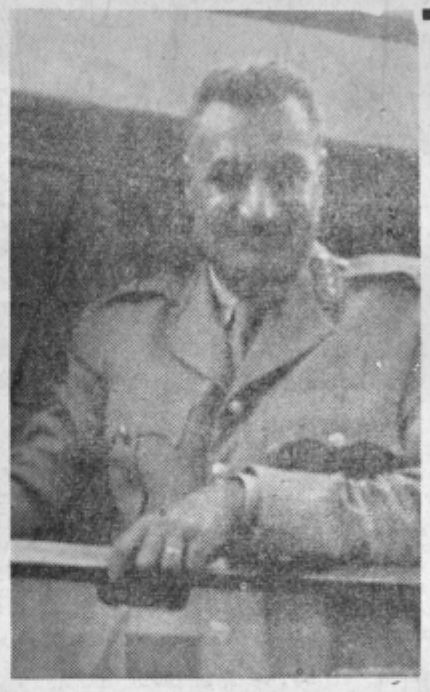

Topovi so utihnili

Egiptovski pogoji: umik britanskih in francoskih čet z egiptovskega ozemlja

Naser: Britanske in francoske čete naj se umaknejo!

Slika je posneta v Zidanem mostu ob priliki obiska predsednika Naserja v Jugoslaviji

Natančno o polnoči, dne 7. novembra po srednjeevropskem času, so ustavili sovražnosti v Egiptu. Britanske in francoske oborožene sile bodo ostale na sueškem območju vse dotlej, dokler ne bodo prišle policijske enote Združenih narodov. Naloga Združenih narodov je tudi, da urede umik izraelskih čet z egiptovskega ozemlja.

Po poročilih anglo-francoskega poveljstva so padalci in komandosi zavzeli Port Said, pred tem pa Port Faud in napredujejo po cesti vzdolž prekopa. Zadnja poročila tudi omenjajo, da so anglo-francoske enote zasedle prekop na največjem delu njegove dolžine.

Po poročilih iz Egipta je egiptovska vlada privolila v prenehanje sovražnosti, vendar pod pogojem, da se vse tuje čete umaknejo z egiptovskega ozemlja. Egiptovski pogoji so naslednji:

1. Sovražnosti naj se ustavijo čimprej.

2. Britanske in francoske čete naj se umaknejo iz Egipta.

3. Izraelske čete naj se umaknejo s Sinajskega polotoka za razmejitveno črto, ki jo določa sporazum o premirju.

4. Pošiljke orožja v dežele Srednjega vzhoda naj se v prihodnje omeje.

5. Sueški prekop naj prične znova obratovati.

pogled po svetu

Kupčija, rop in vojska je na morju troje in eno samo, pravi Goethe v svoji epopeji boljšemu človeku, v Faustu. Ko je skoraj ves svet, 64 držav po številu, na naglo sklicani Generalni skupščini OZN obsodil surovi piratski napad na Egipt, skoraj ni človeka, ki bi se tej obsodbi ne pridružil. Najdejo se sicer, pa so v veliki manjšini, v tistih krogih, ki jim je kakorkoli priborjena posest — malik. aN svetu pa je ogromna večina delovnih ljudi, ki nimajo kaj prida posesti in zato tudi ne posestne zavesti, in ogromna večina držav, ki si svojega blagostanja niso skovale z ekstraprofiti, z izžemanjem zaostalih kolonialnih posestev, in zato tudi nimajo zavesti kolonialnega posestnika, zavesti, ki prevzema um in srce angleških in francoskih mogotcev in jih tira v piratsko vojno ali kakor sami pravijo, v policijsko akcijo. Eden in Mollet sta za to, kar je veliki Britanec Shakespeare položil v usta Richardu III.: »Nikar se ne bojmo krvavih sanj. Vest, ki na svet prišla je, da bi močne držala v strahu, le slabiče bega. Sila je naša vest in meč naš zakon.« Stvar pa ni tako preprosta, kakor je račun za preprosto policijsko akcijo, s kakršnimi je Anglija v stoletjih nagrabila svoj imperij, pa ga prav zaradi njih v zadnjih desetletjih izgublja.

Za orodje pri napadu je bil izbran Izrael, kar je svet že dolgo pričakoval. Tu so že sredi oktobra začeli mobilizirati, Eisenhower je proti koncu oktobra opozoril Ben Guriona na nevarnosti take mobilizacije, medtem ko je Eden izjavil, da je bila izraelska mobilizacija izvršena le zato, da se preprečijo določena presenečenja. Nekaj ur pred izraelskim napadom so zahodne sile naročile svojim državljanom, naj se umaknejo iz Sirije, Jordana, Egipta in Izraela. Režija torej ni niti skrbela za prikrivanje dejanskih namenov. Povrh je sledil še prozoren ultimat Egiptu v obliki prošnje, naj dovoli začasno bivanje angleških in francoskih čet ob Sueškem prekopu. Angleška in francoska vlada sta izvršili mimo vseh pogajanj o Suezu tisto, s čimer menita obdržati svojo posest na arabskem ozemlju, popraviti svoje politične, gospodarske in vojaške položaje od Gibraltarja do Indije in spet pridobiti oblast nad važno morsko potjo, ki jima je od leta 1869 prinesla ogromne vsote narodnega dohodka. Mollet je povedal tisto, kar misli tudi Eden: »To je zadnja priložnost«. Priložnost, da s preizkušenimi imperialističnimi sredstvi poskusita popraviti vegasto in močno načeto imperialno streho svojih držav.

Ubog pisarček v Shakespearovem Richardu III. pravi: »Grd je ta svet in konec bo vsega, ker moraš biti nema priča zla.« Danes se ne moremo pritoževati, da je svet le nema priča tega zla. Res da se OZN ni posrečilo v 11 letih po vojni »preprečiti vsak strah pred zlom«, a kaj šele samo zlo. Vendar pa je svet v obsodbi tega napada bolj edin kakor leta 1939, ko je Hitler napadel Poljsko. V zgodovini vojn, ki so se vedno začenjale s kako pretvezo močnejšega, ni ta angleško-francoska policijska akcija nič novega. Novo pa je ogorčenje ne samo afriških in azijskih ljudstev, marveč tudi ogorčenje javnega mnenja v Evropi. Vrh sodobne angleške misli lord Bertrand Russel, katerega večkrat navajamo, je imenoval Edenovo odločitev kriminalno norost, nič manj je ne obsojajo laburisti. V Franciji je parlament obseden od alžirske bolezni, le Mendès-France in komunisti niso odobravali francoske solidarnosti z Angleži, solidarnosti, v kateri Francozi ne igrajo vlogo velike sile.

Konservativna angleška vlada računa seveda z egiptovsko revščino, ki jo zdaj še povečujejo angleški in francoski bombniki in vojne ladje, računa s padcem Naserjeve vlade in s tradicionalno arabsko neenotnostjo in popolno odvisnostjo Sirije in Libanona od dohodkov pri naftovodih. Tudi Hitler je vselej računal z neenotnostjo sveta in s komunističnim bavbavom, ki ga je slikal na vsakem oglu. Ko pa je pokazal svoj krvavi gobec, se je svet proti njemu združil. Tudi v angleškem in francoskem računu so negotove postavke, nekatere pa manjkajo in tudi z njimi je treba računati. Res je azijski in afriški svet v primeri z Zahodom zaostal in zato trenutno ni kos vojnemu stroju NATO, SEATO in MEDO pakta. Vendar je moralna in materialna moč prebujajoče se Azije in Afrike tolikšna, da je preprosta policijska akcija ne more ukrotiti. Ali pa je Mollet s svojo »priložnostjo« mislil na širši obračun? Če je, potem je ta akcija toliko večji zločin nad človeštvom, kajti možnost za mirno rešitev vseh spornih vprašanj vendarle obstoji.

Še nekaj na rob: Indija, Ceylon in celo Pakistan groze z izstopom iz angleškega Commonwealtha; Libanon in Sirija obljubljata, da bosta izpolnila obveznosti vojaške pogodbe, ki ju veže z Egiptom; Irak je na prošnjo Jordana svoje čete poslal Jordanu na pomoč — volitve v Jordanu so izpadle v dobro proegiptovskemu krilu, zato ni jasno, kaj pomeni ta premik; države Colombo načrta se bodo sestale, prav tako države, ki so se leta 1955 zbrale v Bandungu in tedaj obsodile kolonializem, te države pa pomenijo dve tretjini vsega prebivalstva na zemlji. Maroko terja umik francoskih čet iz Maroka, v Tunisu so že spopadi, v Alžiru pa se nadaljuje »pomirjevanje«; ZDA svetujejo Grčiji, naj zadeve s Ciprom ne daje v roke OZN, ampak uredi z neposrednimi pogajajni, s figovim peresom na Atlantskem paktu. Madžarska je dobila dvodnevno vlado koalicijskega značaja in je napovedala nevtralnost in izstop iz Varšavskega pakta. Potreben ji je mir, kajti »večja množica lahko razdraži sovraštvu rane, ki jih celimo, kar bi bilo tem bolj nevarno zdaj, ko je država še brez uzd, ko dirja lahko vsak konj po svoje v svojo smer,« da govorimo spet s Shakespearom! Po zadnjih poročilih je mir vzpostavila nova revolucionarna delavsko-kmečka vlada s pomočjo sovjetske vojske.

T. O.

NOVA AGLOMERACIJA V ŠTORAH

NOVO PRESENEČENJE KOLEKTIVA ŠTORSKIH ŽELEZARJEV. — OBRAT AGLOMERACIJE — DOKAZ VELIKE STROKOVNE SPOSOBNOSTI DOMAČIH PODJETIJ. — POVEČANJE PROIZVODNJE IN IZBOLJŠANJE KVALITETE SUROVEGA ŽELEZA. — TOV. FRANC SIMONIČ ČESTITAL KOLEKTIVU IN SPUSTIL OBRAT V POGON. — VELIKA ŠKODA ZARADI POMANJKANJA ELEKTRIČNE ENERGIJE.

Železarna v Štorah je postala črnometalurški gigant. Nad prostranimi halami livarne, valjarne, izdelovalnice valjev, skladišč in velikanskih prostorov za pripravo rud se dvigata dve, nebotičnikom podobni, poslopji — elektroplavž in stolp s sinternimi napravami. Samo še majhen del tovarniških objektov spominja na predvojno zaostalo tovarno, medtem ko je pretežni del bil zgrajen po vojni.

Preteklo soboto so štorski železarji ponovno presenetili vso jugoslovansko javnost, s tem ko so izročili v obratovanje nove aglomeracijske naprave. Svečane otvoritve so se poleg članov kolektiva, mladine in domačinov udeležili zastopniki zveznega združenja črne metalurgije, dalje sekretar OK ZKS v Celju tov. **Franc Simonič**, predsednik OLO Celje tov. **Riko Jerman**, sekretar občinskega komiteja ZKS v Celju tov. **Cveto Pelko** in drugi gostje, predvsem pa zastopniki podjetij, ki so ta ogromni obrat zgradili.

Na slavnosti, v eni izmed novih pokritih hal, je navzoče pozdravil predsednik delavskega sveta tov. **Franc Štarlekar**, ki je opisal uspehe kolektiva štorske železarne v povojnih letih. Za njim je govoril obratovodja obrata »Elektroplavž« ing. **Milko Starc** o pomenu in gospodarski važnosti novih naprav za povečanje in izboljšanje proizvodnje v podjetju. Med številnimi strokovnimi podatki, ki jih je navedel, posnemamo nekaj najvažnejših.

Aglomeracija bo v bodoče omogočila izdelavo mnogo boljšega železa, tudi nosnega železa iz niklonosnih rud makedonskih rudnikov. Aglomeracija bo omogočila najbolj ekonomični vsip surovin za elektroplavž, hkrati pa s sodobno pripravo rude zmanjšala porabo električne energije pri elektroplavžu od sedanjih 3.100 kWh na 2.600 kWh, največ pa 2.700 kWh na tono železa. Istočasno pa se bo obseg proizvodnje zvišal od sedanjih 80 ton železa na 12 ur na 100 ton in tudi več. Poleg tega bodo odslej lahko porabili skoraj ves odpadni material oziroma ves rudni prah, katerega uporaba sedaj ni bila mogoča.

Če bi hoteli opisati vse prednosti, ki jih nudi nova aglomeracija, bi morali objaviti pravcato strokovno razpravo. Med zelo pomembne podatke, ki jih je navedel ing. Starc, se uvrščajo tudi podatki o izredni sposobnosti domačih podjetij pri gradnji tega velikega objekta. Povedal je, da so pretežni del gradbenih in instalacijskih ter montažnih del opravila domača podjetja. Nad 70 odstotkov mehanske opreme je bilo izdelane doma, prav tako nad 50 odstotkov električnih naprav in instalacij, kar dokazuje, da smo iz dneva v dan vse manj odvisni od uvoza.

Končno je ing. Starc poudaril, da je izgradnja nove aglomeracije omogočila uporabo mnogih surovin, ki jih je mogoče dobiti v bližnji okolici Štor in celjskega okraja, medtem ko so bili doslej vezani na dovoz iz drugih republik, ki pa seveda v pretežni meri še vedno ostane.

Kolektivu je ob tako veliki zmagi čestital sekretar OK ZKS v Celju tov. **Franc Simonič**, ki so ga navzoči spričo njegove dvomesečne odsotnosti, ko se je mudil kot član parlamentarne delegacije na potovanju po Kitajski, burno pozdravili. Dejal je, da je ta uspeh izredno važen za vso našo skupnost. »V sedanjem času«, je dejal tov. Simonič, »je še posebno važno, da s svojim delom pri izgradnji socializma pokažemo čim več uspehov, kajti Jugoslavija je s svojim primerom dala zgled mnogim državam v svetu, tako na Vzhodu kot na Zahodu, da je tudi majhna država sposobna priboriti si neodvisnost in samostojnost. Zdaj moramo pokazati tudi našo sposobnost, da znamo in uspevamo dvigati našo državo na stopnjo naprednih, moderno urejenih ter gospodarsko močnih dežel.« V zvezi s tem je govoril o dogodkih na Poljskem, Madžarskem in o osvobodilnem gibanju kolonialnih narodov ter burnih dogodkih na Bližnjem vzhodu.

Po končanem govoru je tov. Simonič v spremstvu drugih gostov in strokovnjakov odšel k stikalu ter vključil obrat aglomeracije v poskusni pogon.

S pritiskom na dva gumba so začele delovati vse naprave v razsežnih halah in stavbah, kjer je strojem streglo razmeroma majhno število ljudi. Celoten proces v tem obratu je popolnoma mehaniziran in spada v vrsto najmodernejših naprav pri nas in v svetu.

V nadaljnjih razgovorih je prišlo tudi do besede o nesorazmerju med izgrajenimi objekti težke industrije in kapacitetami električne energije. Velika škoda je, da elektroplavž v Štorah dejansko obratuje komaj 4 do 6 mesecev na leto, v ostalem času pa stoji neizkoriščen. Ta objekt je izredno važen, žal pa zaenkrat ne more služiti svojemu namenu stoodstotno, kot bi lahko. Zamislimo samo, koliko prvovrstnega železa bi kolektiv štorske železarne lahko nudil jugoslovanski industriji, če bi lahko vse leto uporabljali elektroplavž.

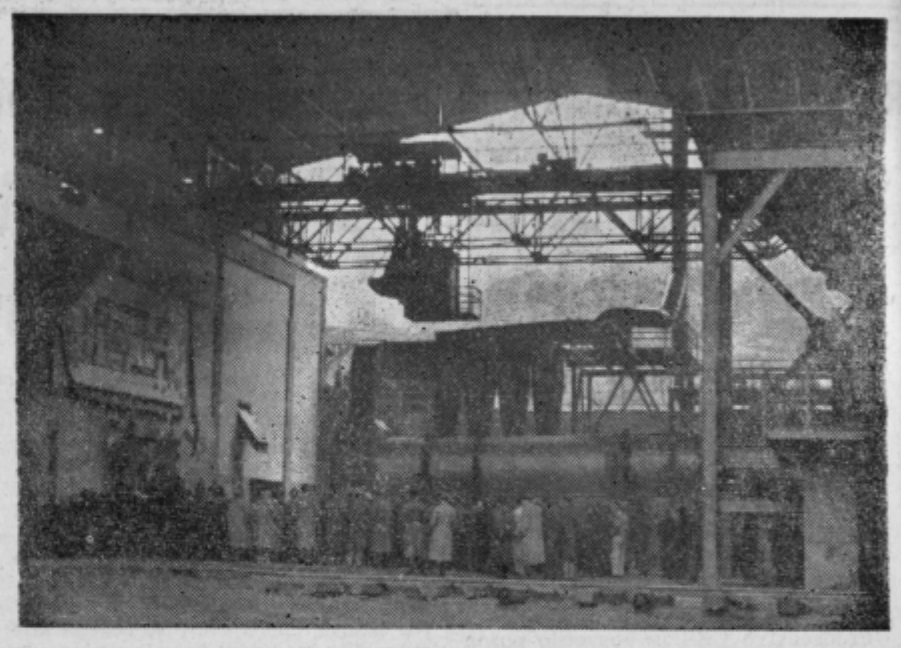

Pogled na eno izmed hal nove aglomeracije v Štorah in na množico ob otvoritvi. V ozadju vidimo velik drobilec rude.

USTANOVITEV ŠOLE ZA ODRASLE V ŽALCU

Dne 25. oktobra je imela novo ustanovljena »Šola za odrasle« svoj prvi šolski dan v prostorih Nižje gimnazije v Žalcu. Med 16 udeleženci je bilo 9 delavcev in 7 nameščencev raznih podjetij. Stopnja njih izobrazbe je različna — od osnovne šole do zaključenih 4. razredov gimnazije.

M. R.

Tam daleč v črni Afriki...

Takole si pri nas vsak otrok predstavlja »policijsko akcijo« Anglije in Francije s pomočjo naščuvanega Izraela proti Egiptu. Nekdanje navade na črnem kontinentu se vračajo v kraj svojega izvora po sto letih iz civiliziranih dežel, ki so Afriko »prosvetlile«.

STANJE NA MADŽARSKEM SE NORMALIZIRA

Ni povratka k starim režimom

Razumljivo je, da se naša javnost silno zanima za dogodke na Madžarskem že od prvega dne, ko so v Budimpešti izbruhnile demonstracije, pa do najnovejšega preokreta, v katerem

Takole si pri nas vsak otrok predstavlja »policijsko akcijo« Anglije in Francije s pomočjo naščuvanega Izraela proti Egiptu. Nekdanje navade na črnem kontinentu se vračajo v kraj svojega izvora po sto letih iz civiliziranih dežel, ki so Afriko »prosvetlile«.

sta značilna ustanovitev vlade Janoša Kadarja in njegov programski govor.

Vzrok tega zanimanja je treba iskati v dejstvu, da je naša dežela soseda Madžarske in da našim narodom ni vseeno, kako bodo potekali dogodki v tej sosednji deželi, s katero smo imeli v minulosti tako negativne kot pozitivne izkušnje. Vzrok tega je treba prav tako iskati v okoliščini, da Jugoslaviji kot socialistični skupnosti ni vseeno, kakšno usodo bo doživel socialistični razvoj na Madžarskem.

V zadnjih dneh je naša javnost z zaskrbljenostjo spremljala čedalje močnejšo težnjo reakcionarnih elementov, ki so si hoteli prigrabiti vodilno vlogo in ki so v mestih, zlasti v Budimpešti, brez obsodbe ubijali nedolžne ljudi, zažigali knjige in sprožili gesla, ki so čedalje bolj kazala na to, da se bodo vrnili Horthyjevi časi in časi Nylasa.

Upravičen odpor ljudstva proti politiki Rakosija, Görömja in drugih je tako zašel na pot, ki je očitno niso hotele niti tiste sile, ki so v večini in katerih cilj je bil, da odstranijo vse te negativne pojave preteklosti, ki so zavirali normalni razvoj krepitve socializma in socialistične demokracije na Madžarskem.

K takemu preokretu so očitno prispevale tudi določene sile zunaj Madžarske, predvsem reakcionarni elementi iz emigracije, med katerimi so Ferencz Nagy in drugi, ki so že začeli prihajati na Madžarsko.

Nadaljnja krepitev vseh teh pojavov bi bila nevarna iz več razlogov: z vidika ohranitve miru v tem delu sveta, z vidika razvoja progresivnih sil na Madžarskem, z vidika usode socializma ter usode tistih pozitivnih pridobitev madžarskega naroda, ki so bile izvojevane v minulosti.

Socialistične sile na Madžarskem, pa tudi v svetu, očitno niso hotele takšnega načina boja za ohranitev tistih poglavitnih pogojev, ki so potrebni za nadaljnji progresivni in socialistični razvoj na Madžarskem, toda objektivna, hladnokrvna analiza razvoja nas sili, da se lotimo celotnega sklopa sedanjih dogodkov in najnovejšega položaja z realističnih stališč.

To pomeni: Ni si mogoče zamisliti in predvidevati, da je v sedanjih razmerah tako na Madžarskem kot tudi v drugih deželah Vzhodne Evrope možna vrnitev k starim režimom. Videti je bilo, da so v zadnjih letih takšno pravilno ugotovitev sprejeli vsi politični činitelji na svetu, ki so realistično gledali na sedanji položaj. Razvoj dogodkov na Madžarskem pa je spodbudil določena poželenja in izzval nasprotna hotenja, ki lahko bistveno izpodkopljejo sedanji razvoj v popuščanju mednarodne napetosti.

Nam v Jugoslaviji je kot borcem za socializem, za aktivno koeksistenco in za utrditev miru na svetu jasno, in to smo rekli večkrat, da ni miru in napredka, da ni neodvisnosti v deželah Vzhodne Evrope drugače kakor na temeljih socializma. Sleherni poskus, da bi spremenili položaj v teh deželah na drugačni podlagi, kot je to zdaj na Madžarskem, bi lahko privedel samo do posledic, ki niso v interesu teh narodov in ne ohranitve miru na svetu.

Na drugi strani pa je možen povsem drugačen normalnejši razvoj, ki bo omogočil krepitev dejanskih demokratičnih odnosov na podlagi resničnega socialističnega razvoja, kar je v interesu naroda, v interesu miru, mednarodnega sodelovanja, v interesu ublažitve napetosti na svetu. Dokaz za to je Poljska, zakaj razvoj na Poljskem vodi h krepitvi socializma, socialistične demokracije, neodvisnosti in enakopravnih odnosov med socialističnimi in vsemi ostalimi deželami.

Programski govor novega predsednika madžarske vlade Janosa Kadarja obljublja takšen razvoj, zlasti še, če upoštevamo program nove vlade, ki izpolnjuje tiste zahteve, zaradi katerih se je začel upor 23. oktobra. Kar zadeva Jugoslavijo, izražamo samo željo, da bi se sedanji položaj na Madžarskem čimprej pomiril, da bi dobila hotenja v tem programskem govoru tudi polno afirmacijo in možnost, da bi jih lahko uveljavili, da bi ustvarili pogoje, v katerih bodo urejeni odnosi med Madžarsko in Sovjetsko zvezo na novi podlagi, po načelu popolne enakopravnosti in nevmešavanja v notranje zadeve. To bi ustvarilo realne pogoje za umik sovjetskih čet iz Madžarske in nastal bi nov položaj, v katerem bi slonel socialistični razvoj na prizadevanjih in koristih madžarskega ljudstva samega, kar bi v prihodnosti docela eliminiralo kakršnokoli možnost vmešavanja drugih držav v notranje zadeve dežel, ki grade socializem. Jugoslovanska javnost prav tako pričakuje, da bo vlada Janosa Kadarja ravnala širokogrudno in humano v urejanju notranjih razmer na Madžarskem.

Prvi odzivi na najnovejši preokret položaja na Madžarskem nosijo pečat sodobnega zapleta dogodkov na svetu sploh, zlasti na področju vzhodnega Sredozemlja. Oborožena intervencija proti Egiptu odvzema tistim, ki so začeli intervencijo, moralno pravico, da razlagajo svoja gledišča o dogodkih na Madžarskem v imenu objektivnosti in realnosti.

Seveda sodimo, da je negativno samo dejstvo, da se je morala nova madžarska vlada obrniti na sovjetsko armado za pomoč. Uporaba tujih čet pri urejevanju notranjih razmer je v nasprotju z načelnimi stališči, na katerih gradi Jugoslavija svojo zunanjo politiko in ki naj bi prevladovali v mednarodnih odnosih. Ne moremo pa prezreti dejstva, da je uporaba teh čet sad prav takšnega negativnega razvoja, o katerem smo govorili zgoraj. Ponavljamo, da je še nadalje dejstvo, da je v Madžarski in zunaj nje prišlo do povečanega pritiska reakcionarnih sil, kar ne samo ni v interesu madžarskega naroda in socializma, marveč je v popolnem nasprotju s sedanjim stanjem mednarodnih odnosov, kar neposredno ogroža mir na svetu.

Na sodobne dogodke, pa naj bodo že tako tragični in neprijetni, gledamo v Jugoslaviji z zaupanjem v prihodnost. Prepričani smo, da bodo ti dogodki nauk za mnoge in da bodo z novo močjo potrjena načela in stvar miru, enakopravnega sodelovanja, spoštovanja suverenosti in nevmešavanja v notranje zadeve drugih narodov.

(Tanjug)

Naše ceste je treba nujno izboljšati

SEKCIJA ZA VZDRŽEVANJE CEST CELJE PREDLAGA NAJNUJNEJŠA DELA

Uprava za ceste LRS, tehnična sekcija Celje, oskrbuje ceste I. in II. reda v skupni dolžini 528.188 km na območju celjskega in trboveljskega okraja. Od teh cest je moderniziranih komaj 18% cest, ostalo pa so ceste z gramoznimi vozišči. Vzdrževanje gramoznih cestišč pa je spričo pojačanega motornega prometa v našem okraju zelo drago. Kljub vestnemu zalaganju cestnovzdrževalnega osebja pa ostanejo vozišča teh cest kotanjasta, prašna in blatna. Razumljivo je, da take ceste povzročajo veliko gospodarsko škodo na motornih vozilih. Pri takem stanju cest pa tudi ni mogoče pričakovati pravega razmaha mednarodnega in domačega turizma.

Ker so betonska cestišča predraga in gradnja le-teh prepočasi napreduje, se je tudi Celje odločilo za gradnjo brezprašnih cestišč z asfaltno-bitumensko površinsko oblogo. (Stroški za 1 km brezprašnega cestišča nanesejo nekaj nad milijon dinarjev). Razume se, da bomo taka cestišča urejali le na tistih sektorjih, ki imajo že utrjeno gramozno cestišče.

Celjska tehnična sekcija predlaga za prihodnje leto *modernizacijo naslednjih cest: Celje—Šentjur, Šentrupert—Mozirje, Socka—Velenje ter Rimske Toplice—Sevnica. Za modernizacijo imenovanih cestišč — v skupni dolžini 58 km — tehnična sekcija Celje računa, da bi rabila približno le 80 milijonov.*

Poleg tega bo celjska sekcija v letu 1957 uredila še 2,5 km brezprašne ceste v Rogaški Slatini (od križišča, do steklarne).

Imeli pa bodo mnogo dela tudi v Gornji Savinjski dolini, kjer bo treba na ozkih cestah odstraniti marsikatere ovire — ožine v Ljubnem, Igli, Solčavi. Poseben problem so dotrajani leseni mostovi, ki jih je samo na cesti od Mozirja do Logarske doline preko 40. Mnogi od teh so v skrajno slabem stanju. Predvsem je potreben popolne obnove most v Radmirju, ki ima stebre že spodjedene in poškodovan desni opornik. Največje težave ima sekcija z nabavo lesa, ker je zelo težko dobiti zahtevane dimenzije za mostove.

Številka 80 milijonov za modernizacijo toliko kilometrov cest vsekakor ni previsoka. Pri ureditvi brezprašnih cestišč bo celjska sekcija v bodoče izkoriščala domače kamnolome (Pirešico, Betonov kamnolom pod gradom, Sotesko pri Mozirju, kamnolom pod Bočem in kamnolom pri Krškem), med tem ko je doslej cestni material vozila iz oddaljene Kokre pri Jezerskem in Razdrtega pri Tolminu.

KOLEKTIV ŠTEJE V GLAVNI SEZONI TUDI DO 1000 ZAPOSLENIH

Celjska sekcija ima 9 cestnih nadzorstev v raznih krajih obeh okrajev. Vsak cestni nadzornik ima določen rajon — 50 do 60 km cest. Poleg 160 stalnih cestarjev imajo še delovne skupine v kamnolomih in za asfaltiranje ter stalne delavce, ki opravljajo manjše rekonstrukcije. Za redna vzdrževalna dela ima sekcija tudi servisno službo — lastne obrtne delavnice zaprtega tipa. Tako šteje kolektiv celjske sekcije za vzdrževanje cest 600 stalnih delavcev, v glavni gradbeni sezoni pa naraste število tudi na 1000.

ZIMSKA CESTNA SLUŽBA

Nepoučen človek bi nemara mislil, da ljudje, zaposleni pri cestnih delih, pozimi nimajo kaj prida početi. Toda še pred koncem letne sezone se kolektiv prične z vso vnemo pripravljati na zimsko cestno službo. Ko zapade sneg in nastopijo zameti, vzdržujejo cestni delavci ceste, da so sposobne in varne za promet. Obveščevalna služba med cestarji, cestnimi nadzorstvi in sekcijo je brezhibna. Nedelj in praznikov, pa tudi nočnega počitka ob nujnih prilikah cestni delavci sploh ne poznajo. Do prve jutranje zore, ko prebivalci še navadno mirno spijo, je zapadli sneg že zoran.

Sekcija ima 5 motornih plugov. Ker pa ti ne zadostujejo, se poslužujejo tudi vprežne vleke. Ta vleka pa je zelo draga (1 km preorane ceste 270 din). Pri tem delu bi lahko z večjim razumevanjem priskočile na pomoč kmetijske zadruge s svojimi traktorji, ki jim vso zimo navadno ležijo neizkoriščeni. Sicer zadruge dajo na razpolago motorna vozila, zahtevajo pa zanje previsoke pristojbine, odnosno odškodnine.

Vzorno gospodarjenje na mestni vrtnariji Medlog

Kmetijski obrat v Medlogu je razdeljen na 3 proizvodne panoge: na kmetijsko, ki zajema poljedeljstvo, travništvo, sadjarstvo in živinorejo ter na vrtnarsko in drevesničarsko panogo.

Da bi zboljšali proizvodnjo poljedeljskih kultur, bi nujno rabili 5 do 10 ha dobre njivske zemlje, saj so do zdaj primorani izkoriščati preorane travnike, kjer je zemlja slabše kakovosti in izpostavljena poplavam. Zelo pogrešajo tudi popolne mehanizacije v vrtnarstvu, predvsem motorne okopalnike. Kljub temu pa so letos skoro v vseh panogah dosegli prav lepe uspehe.

Setveni plan so izvršili 100 odstotno. Proizvodnjo je v prvi polovici leta zelo oviralo prekomerno deževje, hladno vreme in poplave. Pri krompirju, žitih in fižolu je bilo zaradi poplave uničenega kar 40 % pridelka.

V poljedelstvu so bili doseženi nadplanski pridelki pri pšenici, zgodnem krompirju in zeleni koruzi (povprečno za 18 %). V vrtnarstvu so v celoti dosegli boljše proizvodne in finančne rezultate kot prejšnja leta. Rekordne pridelke so dali paradižnik, kumare, zgodnje zelje in korenje, kjer je znašala realizacija plana 200 do 250 %. Nadplanske pridelke so dosegli tudi pri glavnati solati, rdeči pesi in zelenjadnih semenih, zadovoljive pridelke je dala špinača, paprika, koleraba, zelenjadne in cvetlične sadike ter rezano cvetje. Porast pridelka je v glavnem pripisati povečanemu gnojenju ter dobri, od poplave zaščitenj zemlji.

Travništvo so v letošnjem letu izdatno izboljšali. Ker so travnike dobro pognojili, uspehi niso izostali in so pridelali za 32 % več krme, kot je bilo planirano. Res je kvaliteta sena zaradi dežja nekoliko slabša od normalne, je pa zato otava prav lepa.

V živinoreji redijo predvsem govedo. Svinjerejo so že lani opustili, ker ni bila rentabilna, prav iz istega vzroka pa postopoma opuščajo tudi kokošjerejo. Zato pa posvečajo vso pozornost govedoreji. Vse slabe krave so postopoma zamenjali z mladimi iz lastne vzreje in s tem dvignili povprečno molznost ene krave od lanskih 2300 litrov na 2500 litrov mleka letno.

Da kmetijski obrat Medlog v letošnjem letu beleži tako lepe uspehe, je brez dvoma pripisovati največ zaslug dobri organizaciji dela. Za vsako posamezno panogo odgovarja vodja panoge, ki je kmetijski tehnik oziroma vrtnarski mojster. Na rednih tedenskih sestankih razpravljajo o vseh proizvodnih problemih, kjer izdelajo vse ustrezne smernice za delo. Delavci so plačani po urni postavki, način obračunavanja po storilnosti pa je tu težko izvedljiv zaradi razdrobljenosti dela v vrtnarski panogi in zaradi sodelovanja učencev.

Vse izgleda, da bo proizvodnja v prihodnjem letu še občutneje narasla, ker nameravajo zgraditi nov rastlinjak, več toplih gred, nabavili pa bodo tudi namakalne naprave, ki so vrtnariji več ko potrebne.

Ustanovni občni zbor Proizvajalne poslovne zveze Celje

V najbližnji bodočnosti se bo tudi v Celju osnovala poslovna proizvajalna zveza. Ustanovni občni zbor je predviden sredi novembra. Iniciativni odbor je te dni na svoji seji že obravnaval program dela in proračun nove poslovne zveze.

Predvidoma bo celjska poslovna zveza obsegala 13 zadrug in to: KZ Kalobje, Ponikva, Šentvid nad Planino, Planino, Loko pri Žusmu, Jurklošter, Rimske Toplice, Laško, Rečico, Prevorje, Dobje, Slivnico in Dramlje.

Betonski blok že veže levi in desni breg Savinje

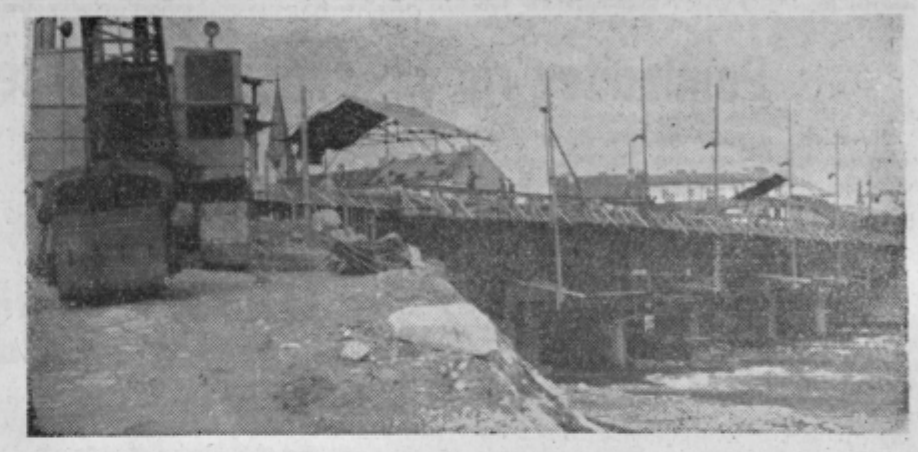

Most pod streho? Morda stojnice za pečenje kostanja na mostu? Ne. To je samo izhod v sili. Kjer je sila, si ljudje znajo hitro pomagati. Kratek je rok, ki je bil postavljen graditelju celjskega mostu »Betonu«. Poleg tega je začelo nagajati vreme. Da bi delavci, ki betonirajo most, ne bili ob deževju mokri, so postavili na most železne konstrukcije, jih prekrili s ponjavami in betoniranje se nemoteno odvija pod platnenimi strehami.

Kljub raznim pomislekom in domnevam vsakdanjih opazovalcev, čisto privatnega značaja namreč, se znotraj lesenih in železnih opažev bodočega celjskega mostu s presenetljivo vztrajnostjo bližajo dela h koncu. Še ni dolgo od tega, ko so imeli »glavno besedo« še vedno tesarji in polagalci železa, danes pa že na obeh bregovih neprestano ropocejo betonski mešalci. Komur kljub prepovedi uspe priti na nov most, lahko opazi, da je leva stran mostu (gledana iz Celja proti Bregu) že gotova. Popolnoma gotova sicer še ne, ker manjka na njej še izolacija, cestni tlak, ograja, nosilci svetlobnih teles in mnogo drugih podrobnosti. Toda betonski lok že veže levi z desnim bregom Savinje.

Pogled z Brega na celjsko železniško postajo in narobe, je odprt. Stavbe, ki so ga pred kratkim še zakrivale, so se morale umakniti bodoči široki cesti, ki bo vezala Titov trg z novim cestnim mostom čez Savinjo. Že se kažejo obrisi bodoče ceste. Po sredini ceste, seveda pod tlakom, speljujejo kanalizacijo. Med »Betonom«, ki gradi most, in podjetjem za ceste in kanalizacije, ki gradi cestni podaljšek in razširja Cesto 14. divizije, je nastala tekma. Celjani pričakujemo, da bomo izid te tekme proslavili na državni praznik 29. novembra.

Medtem, ko je leva stran nekoliko počasneje napredovala, je desna tudi že do polovice končana, kajti na levi strani so graditelji dobili prakso. V nekaj dneh bo končan tudi desni lok cestišča, potem pa bodo na mostu izvrševali končna dela. Po mnenju strokovnjakov se mora beton sušiti mesec dni, potem pa bodo lahko odstranili opaž in most se bo v svoji elegantni liniji pokazal pred našimi očmi.

Istočasno z gradnjo mostu napreduje tudi gradnja ceste, ki bo kot podaljšek Ulice 14. divizije vezala Breg s Titovim trgom pred celjsko železniško postajo. Obstoječa cesta bo nekoliko razširjena. Povemo lahko tudi to, da hišica, ki jo uporablja »Avtobusni promet« pred celjsko postajo ne bo odstranjena. Tam, kjer je bil vzdolž železniške dovozne ceste ozek park s klopicami in nasadi, bo v bodoče urejeno cestišče za avtobusno postajališče.

Stavbe, ki so se morale umakniti bodoči cesti, so odprle pogled na pisano mešanico raznih pritličnih, enonadstropnih in provizornih stavb ob Razlagovi ulici. To bo spočetka dajalo kaj klavrn videz ob vstopu v središče mesta. Pozneje bodo te prostore zazidali. V vogal med novo cesto in Savinjskim nabrežjem bodo po načrtu nekoč postavili hotel. Morda pa bi vendarle kazalo, da bi vzdolž ceste čimprej začeli graditi stavbe za stanovanja in lokale v pritličju ter uredili ta del mesta zares sodobno in lepo.

Avantura v Zabukovci se ni izplačala

EDEN ROPARJEV ZA ZAPAHI, DRUGI PA MRTEV

V sredo dopoldne, torej tik pred Dnevom mrtvih, se je iz Zabukovce razširila novica o roparskem napadu na knjigovodjo oziroma blagajničarko rudnika, kateremu da so vzeli toliko in toliko milijonov. Novica je šla od ust do ust in marsikateri je še nekaj dodal ali zaokrožil. Tako so v Celju in Savinjski dolini že vedeli povedati, da so vzeli roparji pet milijonov, govorili so celo o ubitih in ranjenih. Nihče pa ni prav vedel, kaj je in kaj ni res.

KAKO JE BILO

Tisto jutro sta se še v mraku (prav takrat je ugasnila električna luč) napotila iz upravnih prostorov proti jamskemu obratu blagajničarka Marija Črnila in mezdni knjigovodja Anton Brilej. Brilej je v posebnem zabojčku nesel delavcem oziroma rudarjem plače, ki so jih že imeli razdeljene za vsakega posameznika v posameznih kuvertah. Blagajničarka ga je spremljala. Kakih sto petdeset metrov od uprave sta srečala dva neznanca, ki sta prihajala nasproti tesno drug ob drugem.

Lahko si mislimo, kako sta bila iznenadena, ko je eden od neznancev pri srečanju potegnil revolver in ga nastavil na prsi knjigovodje Brileja, drugi pa izkoristil trenutek presenečenja in mu iztrgal iz rok zabojček z delavskimi plačami. V zabojčku je bilo vsega okrog 1,938.000 dinarjev. Roparja sta takoj zatem začela teči v breg. Vse se je zgodilo zelo hitro. Blagajničarka Črnila se je napada tako ustrašila, da se je sesedla, vendar se je takoj spet zbrala in začela klicati na pomoč skupaj z Brilejem.

NA ZASLEDOVANJU

Knjigovodja Brilej je bil korajžen in se je takoj pognal za storilcema, medtem ko je blagajničarka stekla v bližnji obrat po pomoč. Rudarji so se takoj odzvali in hiteli pomagat Brileju, vendar so morali opustiti zasledovanje, ker je eden od roparjev začel streljati na Brileja.

Nekaj minut kasneje so ponovno začeli z zasledovanjem rudarji v skupini, v kateri sta bila tudi direktor rudnika in tajnik sindikalne podružnice. Pol ure po zločinu so bili na kraju že tudi organi Ljudske milice, ki so tudi začeli zasledovati roparja. Pomagalo jim je tudi to, da je blagajničarka v enem spoznala, vsaj dozdevalo se ji je, da je Stanko Pristovšek iz sosednjega Pankraca. Pri zasledovanju so varnostni organi ugotovili, da je eden od storilcev res 29-letni Stanko Pristovšek iz Pankraca pri Zabukovci. Fant je poznal razmere v rudniku in je bil tudi že nekaj časa brez pravega posla. Nadalje so ugotovili, da je drugi avanturist Franc Kovač, doma iz Zabukovce. Tudi temu delo ni posebno dišalo.

Storilca, ki sta dobro poznala hribovito območje okrog Zabukovce, sta se uspela otresti zasledovalcev in zabrisati sled. S tem pa varnostni organi niso prenehali z iskanjem.

NAJPREJ SO UJELI KOVAČA

Štiri dni je bilo iskanje zločincev brezuspešno, peti dan, to je v nedeljo, 4. novembra, pa so prvega le ujeli. V Ložnici pri Žalcu so izsledili s pomočjo prebivalstva Franca Kovača. Poklicali so ga, naj se preda, vendar tega ni storil in je celo nudil odpor. Zato so tudi varnostni organi bili prisiljeni uporabiti orožje (ker je šlo za nevarnega človeka) in ga ranili. Kovača so potem prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je zaradi prehude rane tudi isti dan umrl.

V Zabukovci so seveda rudarjem kljub temu, da je bil denar oropan, takoj za tem izplačali plače z drugim denarjem, ki so ga dobili s pomočjo pristojnih organov. Sicer so nekaj denarja dobili tudi nazaj. Že pri begu sta kakih dve sto metrov od kraja zločina storilca izgubila 72.000 dinarjev. Precej denarja so našli še pri Kovaču in drugje, tako da so do ponedeljka imeli nazaj že 900.000 din.

LOV ZA PRISTOVŠKOM

Stanko Pristovšek je torej ostal na svobodi še naprej. Imel je srečo, ker sta se fanta ločila. Bržkone sta že tudi opustila namero, da bi se prebila v Avstrijo, ker so bili varnostni organi na delu podnevi in ponoči. Tako se je fant držal v okolici doma, najbrž pri znancih. Tajništvo za notranje zadeve v Celju je objavilo tudi osebni opis Pristovška, kar je nevarnost zanj še povečalo.

Ujeli so ga v torek ob pol 12 opoldne doma, kjer so mu postavili zasedo. Odpora ni nudil. Pri njem so našli okrog 100.000 dinarjev, medtem ko bo preostali znesek iz njegove polovice še treba najti. Bržkone ga je spravil za pozneje.

Upamo in pričakujemo, da bo sodišče, ko pride primer do obravnave, izreklo nepremišljenemu avanturistu primerno ostro kazen, tako da si bo zapomnil, da je le najbolje s svojim delom služiti kruh.

-ko.

Če izgube načrte . . ?!

Delavec: »Če mi takoj ne poveste, zakaj že nekaj dni kopljem te proklete jame po tovarniškem dvorišču, ne zamahnem niti enkrat več s krampom!«

Onadva: »Hudič, kako naj ti poveva? Naši inženirji so izgubili načrt kanalizacije, pa ne vedo, kje so tisti zlodjevi kanali.«

RAZPIS ŠTIPENDIJ

PLINARNA-VODOVOD-RAZSVETLJAVA CELJE

razpisuje, upoštevajoč št. 7 temeljnega zakona o štipendijah

1. štipendijo za enega dijaka srednje tehnične šole — elektrotehnične stroke;
2. štipendijo za enega slušatelja kemije — Univerze v Ljubljani;
3. štipendijo za enega slušatelja gradbene fakultete — nizke gradnje.

Prednost pri podelitvi imajo slušatelji višjih letnikov. Pismene prošnje je poslati na upravo podjetja, Celje, Ljubljanska cesta 25, najkasneje do 20. novembra 1956.

LEPA IN POUČNA EKSKURZIJA PROSVETNIH DELAVCEV

Učiteljski kolektiv nižje gimnazije v Žalcu je te dni preživel dva lepa dneva na ekskurziji po Prekmurju in Slovenskih goricah. Z avtobusom smo prepotovali okrog 350 km tja do naftinih polj in se preko veličastnega Kidričevega, Ptujske gore in Železnih dveri vrnili v Žalec.

To lepo ekskurzijo je pripravil Obč. LO Žalec.

M. R.

VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNEMU DELU VEČ POZORNOSTI

V Mozirju je bila nedavno občinska konferenca prosvetnih društev mozirske občine. V tej občini je 10 prosvetnih društev, s preko 600 člani. Med najbolj delavne štejemo prosvetni društvi v Šmihelu nad Mozirjem in v Rečici ob Savinji. Dramske skupine posameznih društev zelo poredko nastopajo, ker povsod primanjkuje režiserjev. V društvih je premalo mladine. V mnogih krajih tudi primanjkuje prostorov za nastope.

Razprava na konferenci je pokazala, da so društva vzgojno-izobraževalnemu delu doslej posvečala vse premalo pozornosti. Za to bo odslej skrbela Ljudska univerza, ki bo organizirala kvalitetna predavanja.

Da bi se delo prosvetnih društev v mozirski občini pravilno in kvalitetno razvijalo, so na konferenci izvolili 5 posebnih komisij, ki bodo vodile posamezne dejavnosti.

Življenje na naši vasi

Pomladitev rodnih sadovnjakov v celjskem okraju

Ker imajo gospodarstva v našem okraju mnogo sadnih dreves, ki so oškodovana po kaparju, ali pa stare ter neodgovarjajoče sorte, niso pa nujne za posek, bo OZZ letos po vseh zadrugah v okraju izvedla asanacijo rodnih sadovnjakov.

Te asanacije so mišljene tako, da boda lastniki povsod posekali starejša drevesa, ki zaradi izčrpanosti ne rodijo več. Nadaljnja akcija bo pomlajevanje srednje-starega drevja (temeljito gnojenje) ter precepljanje neodgovarjajočih sort v kvalitetnejše sorte. Potrebno pa bo tudi temeljito čiščenje drevesnih kron.

Zadnja leta so odkupi sadja v našem kraju pokazali, da imamo pri nas v glavnem sadje poletnih sort. Nekoč so sadjarji za tem težili pač iz razloga, ker je svetovno tržišče zgodnje sadje ugodno odkupovalo. Danes pa potrebe že pokažejo, da zgodnjega sadja ni mogoče zadovoljivo vnovčiti in zato gre dostikrat tudi prav lepo sadje zgodnjih sort v predelavo. Da bi se temu izognili, danes zasajamo največ le zimske sorte.

Pri vsaki asanaciji moramo predhodnje upoštevati nujno gnojenje sadnega drevja jeseni in spomladi, prav tako pa tudi temeljito škropljenje, predvsem v zimskih mesecih.

Kot prva je k asanaciji sadovnjakov pristopila KZ Braslovče, ki je te dni že pregledala vse sadovnjake v svojem okolišu.

Govedo na kmetijskem gospodarstvu Lava boleha

Kmetijsko gospodarstvo Lava je v zadnjem letu precej izboljšalo živinorejo. Lepe uspehe imajo predvsem s plemenskimi svinjami, ki jih zaradi dobre pasme socialistična posestva rada kupujejo. Prašičereja prinaša gospodarstvu tudi lepe dohodke.

V letošnji pomladi so se v večjem obsegu začeli baviti tudi s kokošjerejo. Če bo zaključek leta pokazal zadostno rentabilnost te panoge živinoreje, bodo prihodnje leto na Lavi redili kakih 1000 kokoši in rac.

»Smolo« pa je imelo kmetijsko gospodarstvo na Lavi letos pri govedoreji. Komaj so jo pravzaprav postavili na noge — bila je prav lepa rodovniška živina — je začela v letošnji spomladi nenadoma hirati. Zdravniški pregledi so pokazali, da je od celotnega števila govedi 90 % metiljavih. Pod strokovnim nadzorstvom živinozdravnika so jih začeli takoj zdraviti in so v glavnem bolezen že zatrli. Te dni, ko bodo zaključili pašo, bodo živino ponovno pregledali.

Živina se je verjetno okužila na travnikih, ki so večidel v močvirnatih predelih ter večkrat poplavljeni.

Pri mladi goveji živini (telicah) pa je bilo ugotovljeno, da je 50 % sumljivih, 15 % pa obolelih na ptičji tuberkulozi. Bolno živino so takoj izolirali ter bolje krmili. Ponovni pregledi so ugotovili, da se je stanje do danes že izdatno izboljšalo. Upati je, da bodo do spomladi vse telice negativne.

Po mnenju veterinarjev se je ptičja tuberkuloza pri mladi živini na gospodarskem posestvu Lava pojavila zaradi tega, ker so se kokoši na Lavi prosto gibale po hlevih, v katerih je bila mlada živina in jo tako okužile.

Zaščitni referenti zadrug na tečaju v Jelšingradu pri Šmarju

V celjskem okraju bo letos 38 kmetijsko gospodarskih šol

Zanimanje za kmetijsko-gospodarske šole je v našem okraju iz leta v leto večje. Letos je bilo precej novih predlogov, predvsem v Zg. Savinjski dolini in na Kozjanskem. Ker pa zaradi pomanjkanja denarnih sredstev teh šol ne bo mogoče povsod organizirati — vprašanje je tudi pomanjkanje strokovnega kadra — se je okraj odločil, da bi imeli letos 38 stalnih kmetijsko gospodarskih šol, 5 pa internatskih, kjer bodo v enotedenskem celodnevnem tečaju skušali predelati vsaj v glavnem vso važnejšo snov.

Društvo inženirjev in tehnikov kaže vse razumevanje pri organizaciji teh tečajev. Kmetijski inženirji in tehniki so nedavno na svojem rednem sestanku razpravljali v podrobnostih, kje in kako bo treba nuditi največ pomoči pri organizaciji teh šol. Kot vse izgleda, bodo povsod začele šole z rednim poukom 1. decembra.

Težkoče pa se pojavljajo predvsem ob finačnih vprašanjih, ker nekatere občine sploh nimajo teh šol v proračunu, ali pa imajo tako minimalne zneske, da ne morejo plačati niti predavateljev.

Ker je v teh tečajih odnosno šolah vpisanih precejšnje število deklet, se je pojavila težnja, da bi poleg predmetov iz kmetijstva uvedli tudi predmete iz gospodinjstva. Tudi tej želji bo mogoče ustreči, ko bodo priskočile na pomoč gospodinjske učiteljice iz drugih krajev.

KMETIJSKO GOSPODARSKA ŠOLA V CELJU ZAČENJA TRETJE ŠOLSKO LETO

Ko so pred dvema letoma v Celju odprli Kmetijsko gospodarsko šolo, so bili nekateri mnenja, da na področju celjske občine spričo razvite industrije, trgovine in obrti ne bo posebnega zanimanja za to šolo. Toda močan odziv kmečkih fantov in deklet je dokazal ravno nasprotno. Zanimiva predavanja strokovnjakov iz vseh panog kmetijstva so privabila kmečko mladino v šolo. Že v drugem šolskem letu je bilo v I. letniku 35, v II. pa 24 učencev in učenk. Tudi učni uspehi v obeh letnikih so bili prav zadovoljivi, saj je polovica II. letnika opravila zaključni izpit z odličnim uspehom.

Po zaključku šolskega leta konec marca je okrog 50 učencev vstopilo v **aktiv mladih zadružnikov** s sedežem v Zadružnem domu na Babnem.

Na zadnjih dveh sejah so sklenili, da bo **vpisovanje v I. letnik v četrtek, dne 15. novembra** ob 15. uri na II. osnovni šoli. Že ta dan se bo začel reden pouk. Za II. letnik se bo v istem času in na isti šoli začel pouk v **petek, dne 16. novembra.**

ŠOLA ZA MEDICINSKE SESTRE v Celju je dobila nove prostore

Potreba po srednjem medicinskem kadru je narekovala, da je bila tudi v Celju v šolskem letu 1954/55 ustanovljena Šola za medicinske sestre. Kako velike so potrebe zlasti po medicinskih sestrah, povedo številke, po katerih primanjkuje v naši republiki okoli 1000 medicinskih sester.

Celjska šola za medicinske sestre je prvi dve leti gostovala v traktu bolnišnice, ki ga zdaj pripravljajo za vselitev otroškega oddelka z Golovca. V letošnjem šolskem letu pa je šola dobila po zaslugi republiškega sveta za zdravstvo nove prostore. Čeprav kombinirana gradnja šole in bolnišnice ni najbolj ugodna, pa je bila ta rešitev spričo omejenih investicijskih sredstev povsem razumljiva. V traktu, v katerem zdaj dela šola, bodo urejeni tudi nekateri prostori za bolnišnico, predvsem pa centralna kuhinja.

Novi prostori šole za medicinske sestre v Celju spadajo po svoji razporeditvi in opremi med najlepše tovrstne zavode pri nas in s tem v nivo srednjeevropskih šolskih zavodov. Učilnici sta sodobno opremljeni, svetli, prostorni in zračni. Lepo so urejeni kabineti. Najboljši in naravnost presenetljiv vtis pa napravijo na slehernega obiskovalca prostori šolskega internata. Zaradi specifičnih vzgojnih ciljev, ki jih šola zasleduje, je zavod združen z obveznim internatom. Spalnice so lepe in čiste ter opremljene z okusnim pohištvom. Prav tako so moderno urejeni tudi vsi sanitarni prostori.

Delo v šoli poteka tako, da imajo gojenke (v obeh razredih 70) dopoldne praktično delo po oddelkih celjske bolnišnice, popoldne pa teoretičen del pouka, ki ga vodijo izključno honorarni predavatelji.

V UČILNICI

Maks Sajbert

V nedeljo, 4. novembra so se člani delovnega kolektiva Železarne Štore ter prebivalci Štor, Laške vasi in Kompol v velikem številu poslovili od pokojnega Maksa Sajberta, upokojenega delavca iz Laške vasi nad Štorami. Dolg žalni sprevod se je vil iz Laške vasi do pokopališča v Kompolah. Od Maksa so se poslovili poleg njegovih prijateljev še predstavniki krajevnih in množičnih organizacij, pevci Svobode so mu zapeli, godba pa zaigrala poslednjo žalostinko. Njegov grob pa so pokrili številni venci organizacij in društev.

Maks Sajbert je že zgodaj kot otrok delavske družine okusil grenak kruh proletarca. Upajoč na boljši zaslužek je že zgodaj odšel v tujino, toda vrnil se je razočaran. Zato je ostal zvest delavskemu razredu do kraja.

Njega smo našli povsod. V delavskih organizacijah in med štrajkarji 1934. leta v Štorah. V najtežjih dneh za naš narod je bil med tistimi, ki so podpirali borce I. celjske čete in utrjevali OF v celjski okolici. Pri tem je bil izdan in znašel se je v Starem piskru, kjer so mu izbili zobe in polomili rebra. Nobeno mučenje ga ni zlomilo, zato so ga odpeljali v mariborske zapore, od tam pa je nadaljeval svojo mučeniško pot v zloglasni taborišči smrti Dachau in Mauthausen.

Po vrnitvi v osvobojeno domovino, čeprav izčrpan, ni štedil svojih moči. Vključil se je v delo pri obnovi in izgradnji, toda posledice prestanega trpljenja so mu vedno bolj izpodkopavale zdravje. Kljub temu pa je še vedno rad obiskoval sestanke množičnih organizacij in sindikata, pozneje pa sestanke upokojencev, kjer je z dobrim nasvetom vedno rad pomagal. Malo je bilo proslav, prireditev, občnih zborov ter manifestacij, kjer ne bi sodeloval tudi Sajbert Maks. Povsod je rad sodeloval vse dotlej, dokler ga bolezen ni strla.

Taka je bila življenjska pot Maksa Sajberta. Zato ga delovni ljudje iz Štor in okolice ne bodo nikdar pozabili.

Nagrade za najboljše šolske naloge o varčevanju

Na dan varčevanja — 31. oktobra — se je število vlagateljev pri Celjski mestni hranilnici občutno pomnožilo. V enem samem dnevu je okrog 300 vlagateljev vložilo večje ali manjše zneske in znova pokazalo zaupanje v ta zavod.

Prav lepo je uspela tudi akcija pisanja šolskih nalog o varčevanju. V svojih sestavkih je naša mladina dokazala, da že razume velik pomen in vlogo varčevanja. Mnogo nalog je bilo vsebinsko in smiselno presenetljivo bogatih, tako da je bila komisija za razdeljevanje nagrad skoro v zadregi, komu naj prisodi večjo in manjšo nagrado. Nagrade so bile od 500 do 3000 dinarjev v hranilnih knjižicah.

I. gimnazija je poslala 13 odličnih nalog. Nagrajene so bile naloge Petra Leskovarja, Tanje Orel in Elze Stojan. Nagrajenci II. gimnazije so bili Ljubica Skočir, Jože Rabuza in Jože Završan. Industrijsko-kovinarska šola: Stanko Arnšek in Bogomir Ajtič. Učiteljišče: Anica Mirt in Slavka Mežič.

Na nižji gimnaziji Velenje sta prejela nagrado Slavko Baloh in Danica Ivšek, na nižji gimnaziji Ljubno ob Savinji pa Marija Dežman, Hedvika Lavrič in Anica Miklavc.

CELJSKI TEDNIK
uradne ure za stranke vsak dan od 8.—12. ure, razen ob četrtkih in sobotah.

GOSPODARSKA POSLOVNA ZVEZA CELJE

razpisuje delovno mesto

EKONOMISTA

Pogoji: pravna ali ekonomska fakulteta in ustrezna praksa ali popolna srednja šola ter daljša praksa, moralna in politična neoporečnost. Določitev plače po dogovoru. — Pismene ponudbe z opisom strokovne izobrazbe in življenjepisom pošljite na Gospodarsko poslovno zvezo Celje, Cankarjeva ulica 1/I.

Kotiček za naše žene

15. NOVEMBRA BODO ZAČELI REDNI 6 TEDENSKI KUHARSKI TEČAJI

V moderno urejenem Zavodu za pospeševanje gospodinjstva se bodo 15. t. m. pričeli redni gospodinjsko-kuharski tečaji. Zaradi izrednega zanimanja celjskih gospodinj, predvsem pa delavk industrijskih podjetij, bodo tečaji verjetno v treh izmenah. Prva izmena bo delala od 7. do 11. ure, druga od 13. do 17., tretja pa od 18. do 22. ure.

Da bo vodstvu zavoda omogočeno urediti tečajnice po izmenah, je nujno, da se vse zainteresirane gospodinje takoj prijavijo na Biroju za pomoč v gospodinjstvu (»Vezenina« v Prešernovi ulici), ki sprejema prijave in daje tudi vsa pojasnila.

Tečaj bo v izdatni meri — tako v organizacijskem, kot v finančnem pogledu — razumevajoče podprl občinski sindikalni svet.

KORISTNI NASVETI

Zakrpana mesta na moških nogavicah bodo bolj trpežna, če pri krpanju uporabljate dve nitki — volneno nitko in tanek sukanec skupaj.

Tanke tkanine, kot je perlon, žoržet itd. se pri šivanju kaj rade skodrajo. To preprečite tako, da v šiv všijete trakec svilenega papirja. Le-ta se pozneje brez sledu odstrani, tkanina pa bo ostala lepo zravnana.

Katranske madeže odstranite s tkanin tako, da mesto, ki je umazano od katrana, natrete s koščkom nesoljenega masla. Natrto mesto pustite nekaj ur, odnosno, če je madež zelo star, tudi dalj. Po tem izperete mesto z milom in toplo vodo. Uporabi se lahko tudi bencin.

Vanilijev sladkor lahko sami naredite. V zaprto steklenico s sladkorjem stavite palčico vanilija. Sladkor bo s časom dobil prijetno vanilijevo aromo. S tem si seveda prištedite izdatke za vanilijev sladkor, ki ga prodajajo v trgovinah.

Pečeni kolač, ki ga vzameš iz vroče peči, hladi na toplem, sicer rad upade, če ga prehitro postaviš na mrzlo. Zvrneš pa kolač laže s pekača, če postaviš pekač na mokro krpo.

Potne madeže na volnenem blagu odpraviš tako, da najprej prepotena mesta spereš z mlačno vodo, nato pa zdrgneš s krpico, namočeno v bencin. Sveže potne madeže lahko hitro odpraviš z vodo, v kateri si raztopila boraks. S svile odpravimo potne madeže z belim kisom, prav zastarele pa navlažimo z vodo in potresemo z jedilno sodo, nakar jih speremo s čisto vodo.

DOBRO IN CENENO ČAJNO PECIVO

Vzemi 30 dkg presejane bele moke, dodaj 1 pecilni prašek, 7 dkg surovega masla, eno celo jajce in 1 rumenjak, 5 žlic mrzlega mleka, 7 dkg sladkorja in nekoliko limoninih olupkov. Vse skupaj zgneti v gladko testo. Testo zvaljaj kolikor mogoče na tanko, ga namaži z marmelado in zvij lesno skupaj. Položi ga v pekačo, namaži še z beljakom in peci v srednje vroči pečici približno 40 minut. Ko je pečeno, ga pokapaj z rumom in potresi z vanilijevim sladkorjem. Zreži popolnoma ohlajenega na tanke rezine.

NEKAJ NOVEGA

Obleka iz mehkega tweeda. Posebnost je vratni izrez v obliki šala.

Obisk pri kiparju Jakobu Savinšku v Rožni dolini pri Ljubljani

Če hodi človek vsak dan trikrat, štirikrat čez Šlandrov trg — in če je vrhu tega še osebni prijatelj mojstra Jakoba Savinška — tedaj se kar samo po sebi razume, da ga mora intenzivno zanimati, kakšen bo spomenik borcem osvobodilnega boja v Celju. Devet metrov visoki, s ploščami iz pohorskega granita obloženi blok sredi trga že dolgo stoji tu. Okolico bodočega spomenika čedalje lepše urejajo — a blok je še slej ko prej prazen.

V ateljeju pa mrzlično napreduje velikansko delo. Že mesece in mesece Jakob Savinšek ne dela skoraj nič drugega kot najprej skice, potlej študije, naposled pa že prave plastike za ta naš celjski spomenik. Skoraj nič drugega — le včasih se — kot za ustvarjalni oddih — za kratko uro zateče h kakšnemu drobnemu delcu.

Kakšne pa bodo same plastike spomenika? Na vsaki strani ploskega bloka po ena velikanska kompozicija prosto stoječih reliefnih grup, pritrjenih ob podlago z dokaj neobičajno tehniko, tako da se figure ne bodo neposredno dotikale kamnite površine, temveč bodo od nje odmaknjene za kako ped, kar bo povzročilo vznemirljivo in pomembno igro ostrih senc na samem kamnu.

Na eni strani bo kompozicija z naslovom »Vojska«, na drugi strani kompozicija z naslovom »Mir«. V diagonalno nasprotnih kotih zgoraj in spodaj na vsaki kompoziciji po dve okroglo plastični figuri v dvojni nadnaravni velikosti, v vojni kompoziciji spodaj trpeča in uporna žrtev, zgledovana po predsmrtni podobi Tončke Čečeve, zgoraj pa simbolna figura zmage; na eni strani moški in ženski akt, simbola mladosti in dejavnega življenja v miru. Vmes pa cela vrsta polplastičnih skupin, na vojni strani nekateri prizori po svobodnem vsebinskem navdihu, nekateri pa po spominu na resnične dogodke v zgodovini okupacije in osvobodilnega boja: skupina frankolovskih talcev, skupina pregnancev, skupina vojščakov pohorskega bataljona z junakom Šarhov in podobno; na oni strani zopet prizori plesa, dela, življenja v polnem zamahu neugnane plodne in stvarniške sile.

Že po zamisli je celota nenavadno mogočna, človeško preprosta in jasna pa ravno zato tako silna. Po likovni izvedbi nenavadno čista, sicer izvirna in neobičajna, zato pa vseeno neizumetničena, kompozicijsko disciplinirana in stroga v gradnji, a tudi razgibana in slikovita. Obravnava detajlov — kolikor moremo o njih soditi zdaj, ko vidimo samo posmezne kose sadrenih odlitkov v ateljeju — je asketska in premišljena do neopaznih, a za kiparja često tako težko razrešljivih in vsekdar tako važnih, skoraj mikroskopskih malenkosti. V vsem pa vidim zlasti dve značilni potezi: silo in nežnost.

Atelje na periferiji Ljubljane, v Rožni dolini, je poln materiala, a poln tudi ustvarjalnega ozračja. Celjski spomenik je večni refren vseh pogovorov v tem ateljeju. Zagrebška livarna že nekaj mesecev neprestano — s silno natančnostjo in skrbnim trudom — odliva kos za kosom. Kdo ve, koliko jih bo, vseh teh kosov: montirali jih bodo v celoto šele tu, na Šlandrovem trgu. Še nekaj mesecev, morda še dlje, bo trajalo: a potlej bomo v Celju lahko ponosni na najlepši narodnoosvobodilni spomenik v Sloveniji — sicer ne večji, a umetniško gotovo še dragocenejši kot tisti na Urhu pri Ljubljani. Na tako umetnino pa je vredno čakati, čeprav nestrpno.

Herbert Grün

Mladina, tak naj bo tvoj vzor...

NA I. GIMNAZIJI SO SE POKLONILI DUŠANU FINŽGARJU

Dan pred praznikom mrtvih je I. gimnazija v Celju organizirala žalno svečanost pri spominski plošči padlega dijaka Dušana Finžgarja, sekretarja okr. komiteja SKOJ. Na komemoraciji je imela osmošolka Alenka Joštova lep govor, ki je vreden objave:

»Ne vem, če je kdo, ki ni že kdaj pomislil, ko gre čez te stopnice, koliko mladih ljudi je dan za dnem že hodilo čeznje, koliko ljudi z različnimi usodami. Eden med temi je bil Dušan Finžgar. Kdo bi ga bil pač ločil od sto in sto drugih dijakov, ki so, včasih razposajeni, včasih zaskrbljeni zaradi matematike ali zemljepisa hiteli po teh hodnikih! Neznaten fant je bil, v hubertusu in pumparicah, skoraj rdečelas, bledičastega, rahlo pegastega obraza. Šola ne more vedeti za vse naše skrbi — za Dušanove niti vedeti ni smela. Pa jih je imel, za veselim obrazom jih je skrival dopoldne. Ko pa je šel pod večer od Ropasovih, se mu je obraz zmračil. Kaj mu bodo nocoj naročili na sestanku? Kako se bo doma izgovarjal, kod hodi? Mama se boji zanj in on jo ima rad. Toda na sestanek mora iti, nocoj pridejo vsi, tudi Šlander in Štante in partijski sekretar Leskošek. Resni časi prihajajo, Hitler je že napadel Poljsko. Partija je na delu, tudi Dušanu nalagajo vsak dan težje in odgovornejše naloge. Ne, on ne bo odpovedal, saj je skojevec!

Res. Dušan ni odpovedal, niti potem ne, ko je pomenil vsak letak in vsak sestanek smrt. Sedaj ni bilo časa misliti nase, organizirana je bila že osvobodilna fronta, bila je vojna in bilo je geslo: komunisti naprej!

Finžgar je bil med prvimi, ki so v Celju organizirali odpor — in bil je med prvimi, ki so »poleteli v srce domovine«.

Potem, ko so Dušana prijeli in se je prvič zavedel, da bo moral umreti, je baje zajokal in klical mamo. Saj ni mogel drugače storiti, ko pa je bil še otrok in koga drugega naj bi poklical otrok, ki je naenkrat zagledal pred seboj smrt, pravo, koščeno smrt!?

Pozneje, pravijo, se je pomiril in je junaško prenašal trpljenje v zaporih. Kako je neki to: junaško? Tako, da niso slutili tisti, ki so ga imeli radi — in da niso videli tisti, ki so ga hoteli prezirati, kako zelo ga boli srce. Morda je strmel v zamreženo okno in je mislil na druge mlade revolucionarje, ki so umirali že pred njim, prav tako težko kot on:

Ne, jaz nočem še umreti, saj mi sije zlato sonce, saj mladost me drzna spremlja, saj so cilji še pred mano...

Ne, jaz nočem še umreti!

Dušan Finžgar pa je umrl za *nas* — in včasih vsaj, tovariši, se spomnimo tega zavestno, tako zares! Za hip se ustavi, igriva mladost in pomisli na tiste, »ki tukaj ležijo mrtvi, ker tako je velel domovine ukaz«.

Vam pa, tovariši, ki ste umirali zato, da bi mi mogli živeti, še posebno pa Tebi, Dušan Finžgar, bi tako radi povedali: *lepo* je v tvoji domovini biti mlad.«

Kritičen pregled dela štorske Svobode

V Domu kulture v Štorah je bil pred dnevi četrti letni občni zbor društva Svobode. O delu društva so poročali predsednik tov. **Jože Majerle,** tajnik tov. **Jože Brdnik** in blagajnik tov. **Bele.**

Društvo šteje 683 članov, od katerih aktivno sodeluje v raznih akcijah 165 ljudi, med njimi 123 mladincev in mladink. To število nikakor ni zadovoljivo, če upoštevamo, da je samo v Železarni Štore zaposlenih preko 1600 delavcev, brez ostalih prebivalcev Štor in okolice. Tudi število vključenih mladincev in mladink ni zadostno, saj jih je na tem področju skupno preko 1000. Društvo pogreša v svoji sredini zlasti aktivne prosvetne delavce, učitelje, profesorje in ostale izobražence.

Res je, da se večina delavcev vozi. Delna krivda za prenizko število članstva leži na vodstvu društva, ki svoje delovanje omejuje bolj na samo Železarno in ožjo okolico, vse premalo pa na ostale predele. Večjo skrb bi morala temu vprašanju posvetiti tudi sindikalna podružnica Železarne.

Društvo ima v svojem sestavu 5 glavnih sekcij. **Izobraževalno sekcijo** že dve leti uspešno vodi tov. inž. **Boris Nečemer.** V letošnji sezoni je sekcija pripravila 10 kvalitetnih poljudnoznanstvenih predavanj, katerih se je udeležilo preko 640 ljudi. Razen teh predavanj je sekcija organizirala ideološki krožek v dveh oddelkih, v katerem so bili vključeni tudi obiskovalci šole za visoko kvalificirane delavce iz Železarne in 27 drugih rednih obiskovalcev. Sekcija pravkar ustanavlja tudi šolo za odrasle.

Dasiravno so bila ta predavanja izredno kvalitetna, udeležba ni bila zadovoljiva. Predvsem je bilo pogrešati člane ZK, aktiviste sindikalne organizacije, pa tudi člane Svobode in člane delavskega samoupravljanja.

Pevska sekcija ima ženski in moški pevski zbor. Ženski pevski zbor šteje 23 članic. Priredil je že 5 samostojnih koncertov. Najbolj aktivna v tej sekciji sta tov. **Božena Svetek** in pevovodja tov. **Avgust Ulaga,** kateremu gre priznanje, da je ta sekcija tako vzorna in disciplinirana.

Moški pevski zbor šteje letos samo 25 članov. Disciplina je slaba, saj poseča redne vaje le 70 % članov. Zbor pa je sicer kvalitetno dober in je kljub vsem težkočam letos naštudiral 1 samostojen koncert ter sodeloval na mnogih prireditvah.

Dramska sekcija šteje 37 članov, med njimi je največ mladincev in mladink. Med letom so organizirali šminkarski tečaj in uprizorili igro Pepelko, katero je gledalo preko 1300 ljudi. Sekcija je na kulturnem festivalu v Št. Jurju osvojila dva pokala. V sklopu te sekcije je tudi recitacijski krožek, katerega vodi agilni član mladinec **Tone Rožman.** Obžalovanja vredno v tej sekciji pa je dejstvo, da so iz nje, čim se je v večjem številu vključila mladina, izstopili starejši člani, kar je zelo slabo vplivalo na mlade igralce.

Godbena sekcija je v preteklem letu precej nazadovala, predvsem zaradi notranjih nesoglasij. Sekcija šteje 20 starejših in 14 mlajših godbenikov. V letošnjem letu je izvedla 2 promenadna koncerta ter sodelovala pri vseh prireditvah v Štorah in drugod.

Šahovska sekcija, ki šteje 23 članov, je imela v letošnji sezoni 15 srečanj, od katerih je dosegla 10 zmag.

Knjižnica, ki posluje dvakrat tedensko, je najbolj obiskana jeseni in pozimi. Poseduje 2386 knjig. Število rednih članov je poraslo od 151 na 208, število izposojenih knjig pa od 1290 na 4500, kar je vsekakor lep napredek. Za nabavo novih knjig je dobila knjižnica od Železarne znesek 50.000 din, lastnih sredstev pa so porabili 37.000 din.

O ustanovitvi čitalnice v Štorah so razpravljali že na lanskem letnem občnem zboru, vendar pa do uresničenja ni prišlo, ker niso dobili primernih prostorov. To vprašanje so tudi letos spravili v ospredje, ker bi čitalnica bila nujno potrebna, zlasti mladini in onim, ki čakajo v Štorah na vlakovne zveze.

Med letom je ustanovilo društvo tudi **tamburaški zbor,** ki je na letošnjem občnem zboru prvikrat javno in zelo uspešno nastopil. Zbor vodi tov. **Janko Hočevar** iz Celja.

Ob zaključku občnega zbora so izvolili 25 članski plenum in 3 članski nadzorni odbor. Za aktivno delo v Svobodi so prejeli diplome: **Danica Ulaga, Ludvik Radič, Roman Zapušek, Franc Legvart, Vinko Šeliga, Erih Hanjšek, Ivan Čokl** in **Olga Mastnak.**

Skrbimo za boljše učne in vzgojne uspehe vajenske mladine

Na vmesnih izpitih, ki so bili v septembru pri Pododboru obrtne zbornice v Žalcu, je od 86 povabljenih sodelovalo 83 vajencev. Od tega je bilo 60 vajencev iz obrti in 23 iz industrije. Po strokah so bili kovaški, ključavničarski, soboslikarski, pleskarski, kolarski, mizarski, krojaški, brivski in frizerski vajenci.

Na praktično delo so bili vajenci pozvani k drugim učnim mojstrom. Pokazali so precej dobrih in prav dobrih uspehov. Mnogo slabše uspehe pa so dosegli pri teoretičnem znanju. Odličen uspeh ni dosegel nobeden, prav dobrih je bilo 8, dobrih 44, zadostnih 30, nezadosten 1. Najslabše uspehe pa so dosegli pri vodenju delavniških dnevnikov, saj je bilo nezadostnih kar 15, ki so bili kasneje pozvani k popravnem izpitu.

Za pomanjkljivo znanje pri vodenju delavniških dnevnikov ne pade krivda le na vajence, temveč predvsem na delodajalce, mojstre in predavatelje. Strokovni predavatelji v vajenskih šolah bi morali vajence stalno navajati na redno in pravilno izpolnjevanje delavniških dnevnikov. Pri tem se vajenci nauče pravilno poimenovati razne faze dela, delovno orodje in material. Na tem področju še vedno tako radi uporabljamo razne izposojenke ali popačenke. Zato mormo to dejstvo upoštevati že pri vzgoji našega naraščaja.

Da se podoben primer v novem šolskem letu ne bi več pojavil, je Komisija za strokovno šolstvo pri Svetu za šolstvo ObLO Žalec sklenila organizirati seminar za strokovne predavatelje vajenskih šol. Na njem bi se le-ti po enotnih smernicah spoznali s pravilnim vodenjem delavniških dnevnikov. To bi precej pripomoglo k izboljšanju učnih uspehov vajencev in dvigu njihovega strokovnega znanja.

Navedeni podatki pa kažejo tudi, da se vajenska mladina, ki se svojih širokih pravic in ugodnosti rada poslužuje, premalo zaveda potrebe po dosezanju kvalitetnega znanja, kar je sicer njena prva dolžnost. Tega pa navsezadnje le ni povsem sama kriva, ampak raznoliko okolje, v katerem dela in živi. Premalo se za probleme vajenske mladine zanima tudi organizacija LMS, ki bi ji lahko nudila več pomoči.

J. G.

Iz tiska je izšel težko pričakovani „Gospodarski adresar LRS“

Po številnih posvetih zastopnikov naših gospodarskih zbornic in po dvoletnem redakcijskem delu je vendarle izšel iz tiska »Gospodarski adresar LRS«. Že vsa leta po osvoboditvi so ugotavljale gospodarske ustanove, družbene organizacije, proizvodna podjetja vseh strok, naše kmetijstvo, gozdarstvo, gradbeništvo, promet, trgovina, turizem in gostinstvo, da bi bil nujno potreben gospodarski adresar, ki naj bi zajel vse gospodarstvo naše republike.

Tak adresar so pogrešali pri svojem vsakodnevnem delu kar v vseh gospodarskih organizacijah, posebno pa nam je bil potreben v gospodarskih stikih z drugimi republikami. Naši konzulati in trgovinska zastopstva v inozemstvu so imeli mnogo nepotrebnega dela, ko so zbirali in ugotavljali naslove naših podjetij, ki bi mogla prodajati surovine, polizdelke, industrijske proizvode in pridelke na raznih inozemskih tržiščih. Po sprostitvi trgovine pa je že par let postajalo vedno bolj nujno omogočiti gospodarskim organizacijam in podjetjem, da se tudi v domovini med seboj kar najbolj povezujejo in da se docela med seboj spoznajo.

Toliko potrebni »Gospodarski adresar LRS« je izdalo uredništvo »Nove proizvodnje« Ljubljana, Trubarjeva 15, poštni predal 407, telef. 32-472. Takoj po izidu iz tiska ga je uredništvo »Nove proizvodnje« razposlalo vsem svojim naročnikom. Cena za en izvod je 4500 din.

Cena se zdi na prvi mah sicer nekoliko visoka, toda če se pomisli, koliko je dela, predno je mogoče tak adresar izdati, je cena utemeljena. Saj vsi vemo, kako se naše gospodarstvo razvija in deluje in kolikšne so zaradi tega vsakoletne izpremembe.

Uredništvo »Gospodarskega adresarja LRS« je moralo popravljati vse spremembe, ki so se v podatkih podjetij pojavljale med samim redakcijskim delom, premagovati je moralo sproti vse težkoče in upoštevati je moralo vse novosti, ki so se pojavile celo ob koncu, ko je bil rokopis adresarja že pripravljen za tisk. Prav tedaj so se izvršile spremembe v našem bankarstvu in hranilnem prometu in v zvezi s tem je večina gospodarskih organizacij spremenila svoje tekoče račune. Nastala je tudi nova upravna razdelitev LR Slovenije in treba je bilo popravljati pri podatkih za gospodarska podjetja navedbe o občinah, okrajih itd. Kljub prizadevanju uredništva, da bi bil adresar kar najpopolnejši, je vendarle mogoče, da so v njem še vedno kake netočnosti in nepravilnosti. Toda uredništva glede tega ne zadene krivda. Saj je pozivalo po časopisju, naj gospodarske organizacije javljajo vse spremembe, obračalo se nanje tudi z dopisi, podjetja so obiskovali zastopniki uredništva »Nove proizvodnje« in uredništvo je glede adresarja odposlalo približno 30.000 dopisov in vprašalnih pol. Več se ni dalo storiti.

Kolikor je v »Gospodarskem adresarju LRS« nepravilnosti in netočnosti, ne bodo povzročale trajne škode, ker ima uredništvo »Nove proizvodnje« namen še nadalje bdeti nad vsemi spremembami pri naših gospodarskih organizacijah in jih vsako leto objavljati. Na zahtevo in po naročilu prizadetih gospodarskih organizacij bo uredništvo »Nove proizvodnje« objavljalo vse nove podatke in vse nastale spremembe v svojem vsakoletnem »Gospodarskem koledarju«. Tiskarske pole s takimi popravki ne bodo uvezane v »Gospodarski koledar«, tako, da jih bo mogoče vdeti v »Gospodarski adresar LRS« ali pa ustrezne podatke vlepiti na ustrezna mesta v »Gospodarskem adresarju LRS«. Te tiskarske pole bodo mogli naročniki »Gospodarskega adresarja LRS« vsako leto naročati pri »Novi proizvodnji«.

»Gospodarski adresar LRS« bo mogel potemtakem dolgo vrsto let služiti svojemu namenu. Bo zanesljiv in pregleden zbornik o vsem našem gospodarstvu v LR Sloveniji, bo vedno bolj nujen priročnik in sodelavec pri vsakdanjem poslovanju gospodarskih podjetij.

Uredništvo »Nove proizvodnje« se obrača na vse naročnike adresarja in na vse gospodarske organizacije, naj nemudoma pošljejo v objavo vse spremembe o svojih podatkih, da jih bo pravočasno mogoče objaviti že v naslednjem letnem »Gospodarskem koledarju 1957«.

PRVAKA ČRNSKE OPERE

Te dni pride v Jugoslavijo ansambel črnske opere iz New Yorka, ki z velikim uspehom gostuje po vseh evropskih državah. Nosilca glavnih vlog v Gershwinovi operi »Porgy and Bess« sta William Warield in Leontyne Price (na sliki).

Zadnji telegrami...

Položaj v Klubu celjskih kulturnih delavcev — nespremenjen!

Celjska „Svoboda“ vabi v svoje vrste igralce amaterje

Dramatska sekcija celjske »Svobode« želi letos poživeti svojo dejavnost, primanjkuje pa ji članov, ki jih veseli udejstvovanje na odrskih deskah. To je pravzaprav zelo čudno, če pomislimo, da je v Celju bilo amatersko gledališko življenje svojčas zelo živahno, da je tu delovalo nekaj dramatskih skupin, danes pa poleg poklicnega gledališča, ki sem in tja daje vloge tudi nekaterim amaterjem in amaterjem iz Zagrada, naenkrat ni več veselja do te kulturno prosvetne panoge? Verjetno to ne drži. Brez dvoma so v Celju ljudje, ki jih delo na odru veseli, ne vedo se pa kam obrniti. Zato je dramatska sekcija »Svobode« v Celju sklenila povabiti take ljudi na ustanovni sestanek, ki bo v ponedeljek ob 18. uri v dvorani Sindikalnega doma. Sekcija namerava v bližnji prihodnosti organizirati tudi tečaj za tehnično osebje amaterskih odrov, predvsem lasuljarjev in maskerjev. Ker bo na tem sestanku govora tudi o tem, so vabljeni tudi tisti, ki čutijo veselje do takega dela.

Upamo, da bi sestanek uspel in da bomo v Celju prej ali slej lahko videli prve predstave naših amaterjev »Svobodašev«.

CELJSKI TEDNIK
V VSAKO HIŠO!

Iz Celja...

Avtomobilski promet v Celju

V Celju smo pred resnim problemom: kje najti prostor za parkiranje avtomobilov in ostalih prometnih sredstev.

Čudno. Sliši se, kot da bi bilo govora o New Yorku, Parizu ali katerem drugem velemestu. Toda problem res postaja vse občutnejši. Povsod skoraj stojijo table s prečrtanim P. To se pravi — parkiranje prepovedano. Z razširitvijo Ulice 14. divizije in podaljškom ceste čez novi most bo ta ulica postala del ceste proti Laškem. Avtobusno postajališče pred kolodvorom s tem odpade. Kam s tolikimi avtobusi, ki dnevno prihajajo in odhajajo iz našega mesta. Dva parkirna prostora, eden za restavracijo »Vino-Koper«, drugi ob restavraciji »Ojstrica«, bosta za ves naraščajoči promet kmalu pretesna. Že zdaj sta oba prostora domala vedno polna motornih vozil. Pa recite, da v Celju ni avtomobilskega problema?

PRVO STRELSKO TEKMOVANJE REZERVNIH OFICIRJEV V CELJU

Pred dnevi je bilo na strelišču Pečovnik prvo tekmovanje rezervnih oficirjev z vojaško puško. Tekmovanje je organiziral Okrajni odbor UROJ v Celju. Med seboj so tekmovale najboljše tričlanske ekipe občinskih odborov UROJ iz Celja, Slovenskih Konjic, Vojnika, Šoštanja, Žalca, Mozirja in Šmarja pri Jelšah. Tekmovanja se niso udeležili občinski odbori UROJ v Laškem, Šentjurju pri Celju in Rogaški Slatini.

Pred tekmovanjem je tekmovalce pozdravil predsednik Okrajnega odbora UROJ v Celju tov. Ivan Divjak.

V tekmovanju na 200 metrov so bili doseženi naslednji rezultati:

I. Celje s 276 krogi, II. Slovenske Konjice s 267 krogi in III. Vojnik s 252 krogi.

Med posamezniki pa je zasedel prvo mesto Ivan Samec (Vojnik) s 115 krogi, drugo Janko Strgar (Slov. Konjice) s 106 krogi in tretje Franc Ribič (Slov. Konjice) s 105 krogi.

Po končanem tekmovanju je rezervni major tov. Avgust Vouk razdelil zmagovalcem nagrade.

CELJSKI KLUB LJUBITELJEV ŠPORTNIH PSOV JE PRIZADEVEN

Njihovega društvenega dela sicer ne poznamo podrobno, toda tudi na zunaj se že kaže, da ima ta klub zelo dobre uspehe. Tudi zanimanje za delo tega kluba je med meščani vedno večje. Pred izložbo pri »Volni« se vsak dan zbira veliko ljudi, ki z zanimanjem ogledujejo slike, razne priprave, ki kažejo, da so člani kluba postali zelo agilni. Žal nedeljski dopoldanski nastop dresiranih športnih psov ni bil izveden, ker je v ekipi bolezen. Verjetno bo kmalu s podobno prireditvijo nastopila celjska podružnica, v kateri dela tov. Potočnik, član celjske Ljudske milice, kot dreser. V kratkem bo klub imel občni zbor.

Naši prebivalci

V času od 20. 10. do 3. 11. 1956 je bilo rojenih 25 deklic in 25 dečkov.

Poročili so se:

Marolt Slavko, profesor in Edeltruda Krajnc, student ekonomije, oba iz Celja. Martin Cakš, rudar iz Celja in Marija Memon, šivilja iz Prešnice. Janez Jurko, natakar in Katarina Oglajner, natakarica, oba iz Celja. Bogomir Gaber, delavec in Marija Vražič, delavka, oba iz Celja. Ivan Čuden, delavec in Neža Spiler, gosp. pomočnica, oba iz Celja.

Nikola Bogunovič, oficir JLA v pokoju in Silva Martinovič, uslužbenka, oba iz Celja. Vladimir Planinšek, avtomehanik in Marija Albert, Pleteršek, administratorka, oba iz Celja. Franc Mežnarič, delavec in Matilda Vaupotič, delavka, oba iz Celja. Josip Ciril, Baje, železostrugar iz Rifnika in Marija Klemenčič, gravirka iz Celja. Jožef Taušloka, pečar in Frančiška Kukovec, instrumentarka, oba iz Celja. Jožef Stingl, delavec iz Ljubečne in Ljudmila Kunst, delavka iz Celja. Jakob Rajh, strugar iz Štor in Matija Gobec, gospodinjska pomočnica iz Laške vasi. Franc Cepin, strojnik in Jožefa Javornik, delavka, oba iz Celja. Alojzij Maruša, mes. pomočnik in Silva Tratnik, delavka, oba iz Celja.

Umrli so:

Danica Krajnc, kmečka hči iz Pilštanja, stara 25 let. Anton Mlinarič, delavec iz Zg. Kostrivnice, star 56 let. Slavko Vodeb, novorojenček iz Trnovca. Rafko Grmšek, novorojenček iz Bele. Anton Hliš, otrok iz Topolšice, star 10 mesecev. Vinko Apnar, klepar iz Celja, star 44 let.

Marija Peček, novorojenček iz Pletovarja. Marijan Suligoj, novorojenček iz Njivice. Štefan Pesjak, otrok iz Vinske Gorice, star 4 mesece. Terezija Zagožen, delavka iz Latkove vasi 54. Milena Eržen, novorojenček iz Bukovžlaka. Margareta Vrabl, soc. podpiranka, iz Celja, stara 47 let. Marija Simler roj. Galun, upokojenka iz Celja, star 54 let. Franc Vincenc Zotel, kovač iz Žalca št. 134. Danica Tanšek roj. Šeško, gospodinja iz Vrbnega pri Šentjurju, stara 29 let. Danica Krajnc, poljedelka iz Starega Trga pri Pilštanju, stara 25 let.

PLESNA ŠOLA V CELJU

V soboto, 3. novembra so v Celju v mali dvorani OF doma odprli plesno šolo društva ŽPD »France Prešeren«. Šolo vodi diplomirani plesni mojster tov. Simončič, ki vodi take šole tudi v Ljubljani in Mariboru. Namen šole je, da omogoči obiskovalcem naučiti se vseh modernih in družabnih plesov, zlasti pa bo šola nudila plesalkam in plesalcem pravilen tehnični in estetsko dovršeni razvoj plesanja ter družabno uglajenost. Plesnim parom bo dana enkrat tedensko tudi možnost vežbanja absolvirane snovi ob živem orkestru.

CELJSKI ULTIMAT

Jaz, voglajnski most, protestiram proti diskriminaciji spričo bahavosti novega mostu čez Savinjo. Če v najkrajšem času ne bom deležen pomoči in temeljite obnove, se bom zrušil v »dišečo« Voglajno samovoljno — brez poplave.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

(Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor)

Krompir 16 (—), čebula 100 (120), česen 150 (200), fižol v. 75 (80), fižol n. 50 (45—50), solata 30 (40—60), cvetača 100 (100—120), špinača 60 (80—100), zelje gl. 20—26 (20—30), zelje kislo 40 (40—50), repa sv. — (15—20), repa kisla — (30—40), redkev 20 (25—40), por 40 (40—60), hren 60 (100—150), peteržil 50 (50—80), zelena — (40—50), korenjček 40 (20—60), pesa 25 (25—30), paradižnik — (60—70), paprika 54 (60), ohrovt 25 (30—40), gobe — (50—300), kolearaba 35 (35—40), buče — (20), mleko — (32), smetana — (200), skuta — (120—140), maslo — (500), pšenica — (50), koruza — (50), kokoši — (400), piščanci — (260), kostanj 34 (30—40), jajce 19 (20—22), orehi celi 240 (180), orehi lušč. — (600—800), motovilec — (100), jabolke 40—46 (35—45), hruške 46 (40 do 50), grozdje 80—120 (45—50), kaki 44 (—), fige suhe 180 (—), rozine 400 (—), suho sadje — (40), suhe gobe — (800—1200), pros. kaša — (100).

Kronika nesreč

V bližini Frankolovega se je primerila težja kolesarska nesreča. Vida Marcen iz Dola pri Frankolovem se je s kolesom peljala po cesti iz Dola pri Frankolovem. Na ovinku je s kolesom padla in pri padcu zdrknila 20 metrov v globino. Utrpela je težke notranje poškodbe. Nezavestno so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Pri padcu si je zlomila nogo Pepca Gehart iz Virštanja pri Podčetrtku.

Pri gradnji ceste Hudinja—Vitanje je padel težek kamen na glavo delavcu Ivanu Kriče. Utrpel je težjo poškodbo na glavi.

V vinjenem stanju si je prerezal vrat M. V. iz Prebolda ter se laže poškodoval.

Pri padcu z motorja je dobil težje poškodbe na glavi Vlado Škrabar iz Prapreč pri Vranskem.

„Partizan" Gaberje potrebuje pomoč

V središču celjske industrije, Gaberju, je v lepem telovadnem domu sedež Partizana Gaberje. Že lega doma jasno označuje pot društvenega dela — vzgoja delavske mladine. Pred dvemi leti so ob kumovanju delovnih kolektivov Tovarne emajlirane posode, Cinkarne in »Savinje« razvili svoj društveni prapor. Danes šteje društvo 253 aktivnih in 100 podpornih članov.

Poleg teh rednih članov pa uporablja njihove prostore še mladina Ekonomske srednje šole, Industrijsko-kovinarska in Obrtna šola, pripadniki LM, v zimskem času pa tudi JLA.

Osnovna naloga te telesnovzgojne organizacije je, da vzgaja krepke, gibčne ter telesno in moralno zdrave, socialistični družbi predane ljudi, saj lahko samo krepak in zdrav delavec dosega uspehe pri svojem delu.

Telovadci gaberskega Partizana so dosegli že pomembne uspehe v republiških tekmovanjih, njihovi mladinci pa so odnesli celo II. mesto v zveznem tekmovanju.

Društvo je prejšnja leta dobivalo potrebna sredstva od delovnih kolektivov, dotacije oblastnih forumov, nekaj pa so imeli tudi lastnih dohodkov. Vsega skupaj je bilo 300.000 dinarjev, in ta denar so letos v celoti porabili za osnovno vzdrževanje doma in najnujnejše potrebe programa. Zdaj pa so že mesec dni brez vsakih finančnih sredstev. Razen od Zlatarne in Tovarne emajlirane posode niso v letošnjem letu od društvenih kumov prejeli še nobene pomoči. Dotacij od oblastnih organov pa doslej tudi še ni bilo. Tako so trenutno v silni stiski in jim DES grozi z izklopitvijo toka, ker ne morejo poravnati računov. Pri DOZ-u ne morejo plačati že zapadle premije, poleg tega pa dobivajo stalno sodne opomine za druge neplačane račune. Prišlo je celo tako daleč, da posojajo člani upravnega odbora lasten denar za poravnavo najnujnejših terjatev. Zima je tu, v kleti pa imajo premoga le še za 5 dni. Če ne bo takojšnje pomoči od delovnih olektivov (kumov prapora) in oblastnih forumov, bodo primorani preko zime zapreti telovadni dom, s čemer bo zelo oškodovana šolska mladina, pa tudi ostali telovadci. Prav tako bodo morali odpovedati tudi akademije in nastope, razen tega se jim zaradi omejenega časa za vadbo ne bo mogoče udeležiti republiškega zleta v letu 1957.

Vsekakor je čudno in nerazumljivo stališče delovnih kolektivov do Partizana, da so tako pozabili na svojo moralno obveznost kot kumi društvenega prapora!

Občinski ljudski odbor Celje jim je lani in predlani pomagal z znatnimi zneski, v letošnjem letu pa je bilo pričakovati glede na napovedano preusmeritev finansiranja telesnovzgojnih organizacij še večjo pomoč. Rezultat pa je bil ta, da niso dobili podpore ne od oblasti in ne od delovnih kolektivov. Občinski svet za telesno vzgojo pri celjski občini je dobil za vsa športna društva na območju občine 500.000 dinarjev, kar je zelo malo za celjski šport in telesnovzgojno dejavnost.

Dejstvo je, da ob tako močnih delovnih kolektivih (TEP, Cinkarna, »Savinja«) za obstoj društva Partizan ne bi smel biti problem denar, ko bi lahko z letnimi dotacijami po 200.000 din vzdrževali Partizana in s tem zagotovili otrokom svojih delavcev prijetno in zdravo razvedrilo.

Upravni odbor društva upa, da bo ta apel našel v javnosti razumevanje.

SINDIKALNE ORGANIZACIJE IMAJO POMANJKLJIVO EVIDENCO

Na pobudo občinskega sindikalnega sveta Celje je bila te dni v Celju konferenca blagajnikov in predsednikov nadzornih odborov sindikalnih podružnic. Navzoči so razpravljali o važnosti sindikalne evidence, o proračunu in finančnem poslovanju v letu 1957, pregledali so poslovanje in plačevanje sindikalne članarine v tekočem letu — pogovorili pa so se tudi o vlogi in nalogah blagajnikov in nadzornih odborov v predpripravah na občne zbore.

O važnosti pravilnega poslovanja sindikalnih podružnic je spregovoril predsednik občinskega sindikalnega sveta tov. Rudi Peperko, blagajnik tov. Juvan pa je nakazal tehnično stran takega poslovanja. (Pobiranje članarine, poslovanje s sindikalnimi knjižicami in znamkicami.)

Iz govorov je bilo razvidno, da je uspešno delo sindikalnih organizacij v veliki meri odvisno tudi od sindikalne evidence, zato bo treba v bodoče temu vprašanju posvetiti več pozornosti.

M. J.

V VIRŠTANJU SO PRENOVILI ŠOLO

Pred dnevi so v Virštanju izročili svojemu namenu prenovljeno in povečano šolo. Prej je imela virštanjska šola samo 1 učilnico in 1 stanovanje za učitelja (učencev je približno 100). Zdaj pa so šolo toliko povečali, da ima 3 učilnice, zgoraj pa tudi stanovanja za učiteljstvo.

Šolo so začeli graditi že leta 1953, letos pa jo je vzela v svoj proračun šmarska občina in jo tudi dogradila.

... in zaledja

Invalid vprašuje

Pred meseci je bila v gradu Podčetrtek licitacija hiše, ki že razpada. Najvišji ponudnik je bil 90% invalid Edvard Verbovšek, s katerim je na licu mesta revirno vodstvo Šmarje pri Jelšah podpisalo pravomočno pogodbo, ki jo je naknadno razveljavilo. Invalid Verbošek pa pripoveduje tako:

»Ne vem, kako je lahko pogodba, ki smo jo podpisali in za kar sem položil tudi kavcijo, razveljavljena, če je nekdo pozneje ponudil za zgradbo mnogo več. Revirno vodstvo me je obvestilo, da se jim je ponudil drugi kupec in so zato sklenili pogodbo z njim. Nisem kupoval zgradbe iz špekulativnih namenov, temveč zato, ker potrebujem material, da pomagam bratu, ki je pred nedavnim pogorel. Menim, da bi kot 90% partizanski invalid imel vsaj pravico, da se pravomočno podpisana pogodba izvaja. Zakaj pa tisti višji ponudnik ni bil prisoten na dan razpisane licitacije? Ali je prav, da so mi pogodbo na takšen način razveljavili?«

CELJSKO GLEDALIŠČE SI JE UTRLO POT V ZGORNJO SAVINJSKO DOLINO

V soboto in nedeljo, 3. in 4. novembra, je ansambel Celjskega gledališča gostoval s Čehova »Starimi ruskimi šalami« v Gornjem gradu, Ljubnem in Mozirju.

V vseh treh krajih je bilo zanimanje za to gostovanje veliko. V Ljubnem so bile že v predprodaji vstopnice razprodane.

Prebivalstvo Zgornje Savinjske doline si še želi gostovanj celjskega gledališča. Kajti le na ta način lahko pridejo kraji, ki so odmaknjeni od Celja, do kvalitetnih prireditev.

Vso zahvalo zaslužita pri tem tudi celjska Cinkarna in podjetje Avtoobnova, ki sta dala po znižani ceni na razpolago avtobus in tovorni avtomobil. Naj zaključim moje kratko poročilo z željo: »Celjani, ne pozabite na nas!«

G. M.

REŠILNA POSTAJA RK V LAŠKEM IMA 2 AVTOMOBILA

Rešilna postaja RK v Laškem je imela doslej le 1 rešilni avto. Nabavila ga je 1943 leta s pomočjo prispevkov tamkajšnjih podjetij in okoliških kmetov. Ta je bil pa za potrebe laške rešilne postaje, ki zajema zelo obsežen teren, zelo koristen, saj je v treh letih prevozil 160.000 km, koristilo ga pa je okoli 4.500 pomoči potrebnih državljanov. Vendar potrebe so iz dneva v dan večje ter obsežnega terena en sam avto skoraj ne zmore več. Zaradi vedno večjih potreb Zavoda za rehabilitacijo invalidov, Zdravstvenega doma v Laškem ter zdravstvenih postaj v Rimskih Toplicah in Jurkloštru je rešilni avto stalno v uporabi. Zato je Občinski odbor RK v Laškem izposloval še en popolnoma nov rešilni avtomobil, ki je bil izložen na velesejmu v Zagrebu, pod zelo ugodnimi pogoji. Aavto je plačan iz amortizacijskih sredstev, ki jih je ustvaril prvokupljeni rešilni avto. To je lep primer, kako koristno so naložena amortizacijska sredstva in kako hitro se lahko obračajo.

IZ SLOVENSKIH KONJIC

Krojaško-šiviljska delavnica se je zadnje čase močno uveljavila. Pred leti je bila pasivna, z nastopom novega poslovodje tov. Skoberneta pa se je stanje bistveno izboljšalo. Delavnica se je izvlekla iz težav, pa tudi kvaliteta se je izboljšala. Zato delavnici sedaj ne manjka dela. Ta primer zgovorno kaže, da je od pravilnega vodstva podjetja odvisen njegov uspeh.

-o-

Komaj mesec dni je, ko so v okviru podjetja Trgovski dom v nekdanji prodajalni čevljev v Slovenskih Konjicah ustanovili posebno trgovino za konfekcijo. Po močnem prometu v trgovini sodeč, saj ima vedno dovolj kupcev, je bila njena ustanovitev prav potrebna. Trgovina ima vedno na zalogi veliko izbiro raznih vrst konfekcije, tako da so kupci prav zadovoljni.

L. V.

IZ DOBRNE

Tečaj esperantskega jezika, ki se je pričel v oktobru, dobro napreduje. Razveseljivo je zlasti to, da je med tečajniki dokaj mladincev. Tečaj že dve leti uspešno vodi Mihael Vajs.

-o-

Zadnje dni se ljudje v Dobrni precej razburjajo zaradi popisovanja na pokopališču. S tem v zvezi so se razširile tudi govorice, da bo treba odslej plačevati 10.000 din pristojbine za grob. Resnici na ljubo naj povemo, da se popisovanje vrši zaradi evidence grobov ter da se končno uredi pokopališče, ki nima sedaj niti grobarja. Pristojbino za grobove bo z novim letom res treba plačati, bo pa zelo nizka.

Občinski odbor je za ureditev pokopališča preskrbel tudi okoli 15 kubičnih metrov peska, ki so ga brezvestni ljudje skoraj polovico odnesli.

-o-

Zakaj ni v Dobrni nobenega mlina? Kmetje so prisiljeni voziti v mlin po uro in dve daleč. Nekateri kupujejo tudi moko. Vse to ne bi bilo potrebno, če bi bil v kraju mlin na električni pogon, za vodni pogon pa je le malo pogojev.

OBŠIREN ZIMSKI PROGRAM RDEČEGA KRIŽA V SLOVENSKIH KONJICAH

Odbor Rdečega križa v Slov. Konjicah je za letošnjo zimo pripravil dokaj obsežen in koristen načrt za svoje delo. Že v tem mesecu bodo pričeli zdravstveni tečaji za kmečka dekleta v petih krajih občine, med njimi tudi v Skomarju na Pohorju. Predavatelji bodo zdravstveni delavci, v oddaljenih krajih pa jim bodo pomagali tudi učitelji.

Razen tega pripravlja Rdeči križ v konjiškem zdravstvenem domu krajše tečaje za pravilno nego bolnikov, kjer bodo tečajnice poleg predavanj tudi praktično videle, kako je treba ravnati z bolniki. V krojnem tečaju za noseče matere, pa se bodo tečajnice izučile, kako se krojijo oblačila za dojenčke in otroke.

L. V.

V KONJICAH BODO SPREMENILI ODSTOTEK ZA RAZDELITEV KREDITOV

V kreditni sklad za gradnjo stanovanjskih hiš so vplačala podjetja, ustanove in zasebni delodajalci 24 milijonov dinarjev. Za letos je predvideno 33 milijonov, vplačano pa je že blizu 70 odstotkov.

Upravni odbor, ki vodi sklad, skrbi, da se zbrana sredstva posojujejo koristnikom v obliki kreditov, ki so letos dobili že preko 20 milijonov posojila. Ker je še precej zasebnih interesentov za posojilo, ki imajo že tudi po dve leti vložene prošnje, je upravni odbor sklada sklenil, da bo predlagal ljudskemu odboru spremembo odstotka razdelitve kreditov od dosedanjih 30 na 40 odstotkov. Prihodnje leto pa bi se naj ta odstotek spet zmanjšal, ker ima občina v načrtu gradnjo večjega bloka v Konjicah, kjer je kakor v Zrečah največja kriza za stanovanja.

L.

NEVARNA ZVER POKONČANA

Tretjega novembra je v zgodnjih jutranjih urah ustrelil logar in član lovske družine v Gornjem gradu tovariš Ogriz velikega medveda — samotarja. Po ugotovitvah strokovnjakov in domačinov je ta mrcina stara približno 20 let, težka 212 kg in preko dva metra visoka. Medved je delal veliko škodo domačinom v Zadreški in Gornji Savinjski dolini. Hranil se je samo še z

ovcami, katere je napadal pri okoliških kmetijah. Zato so že lansko leto lovske družine razpisale odstrel tega nevarnega roparja, kar se jim pa do sedaj ni posrečilo.

Vsi domačini so se sedaj oddahnili, saj bo drobnica varna pred tem krvoločnežem. Ustreljeni medved je bil prepeljan v Ljubljano. Lovcu, tov. Ogrizu, pa gre vsa zahvala, za hrabrost pa si je zaslužil tudi primerno nagrado.

K. P.

IZ ŠENTJURJA PRI CELJU

Pred kratkim je bil v Šentjurju uspel roditeljski sestanek, na katerem so vzgojitelji starše seznanili z učnimi in vzgojnimi uspehi njihovih otrok. Starši so zlasti pozdravili uvedbo novega predmeta — gospodinjstva in ustanovitev šolske kuhinje.

-o-

Tudi Šentjurčani so se na Dan mrtvih dostojno oddolžili spominu padlih borcev in žrtvam fašističnega terorja. Olepšali so njihove grobove, pred spomenikom padlih borcev pa je bila žalna svečanost z govorom, recitacijami in pevskimi točkami.

Zanimivosti

DREVO, KI IZLOČA MLEKO

V južnih krajih Costarike in severnih predelih Južne Amerike raste tropsko drevo, katerega rastlinski sok je po barvi in okusu podoben mleku. Botaničarji so zaradi tega dali temu drevesu ime »drevo-krava«. Mleka iz »drevesa-krave« se »molze« na enak način kot iz kavčukovega drevesa pridobiva smola — z vrezi v drevesno skorjo. Tamkajšnji prebivalci pijejo to rastlinsko mleko z velikim užitkom. Ljudje se zelo hitro navadijo na ta napitek, iz njega so celo pripravili smetano. Edina hiba tega mleka je v tem, da se ne obdrži dalj časa na zraku in postane grenko.

NOVA ZNANSTVENA POSTAJA NA ANTARKTIKI

Sovjetska ekspedicija, ki z ekspedicijami ostalih držav vrši znanstvena raziskovanja v okviru mednarodnega geofizičnega leta, je postavila novo postajo z imenom »Oaza«.

Postaja »Oaza« se nahaja 360 km vzhodno od glavne sovjetske baze. Že v januarju so sovjetski znanstveniki odkrili pri raziskovanju ledenega kontinenta prilično velik kompleks, ki obsega okoli 750 kvadratnih kilometrov, kjer ni ledu. Ves ta prostor je dobil ime »Oaza«, saj pravzaprav predstavlja pravo oazo brez ledu sredi večnega ledu. Enako ime so nadeli tudi znanstveni postaji, katero so zgradili na tem prostoru. Ves material za gradnjo te postaje in vse aparate so pripeljali z letalom. Posadka te postaje skuša sedaj rešiti tajnost te brezledene antarktične oaze in ugotoviti vzrok, zaradi česar niso tla v tem delu Antarktike pokrita z ledom.

DOLGO SEDENJE JE LAHKO NEVARNO

Če ste prešli v »srednja leta« in če ste razen tega debelejši, čuvajte se dolgega sedenja. To nam priporočajo medicinski strokovnjaki.

Rob stola prcej močno pritiska na spodnji del stegna in s tem zadržuje normalno cirkuliranje krvi, to pa lahko povzroči zgoščevanje krvi v venah.

Hiter porast primerov od take bolezni so zabeležili v Londonu v drugi svetovni vojni, ko so bili ljudje primorani tudi po več ur nepremično sedeti v zakloniščih. Smrt je navadno nastopila v zakloniščU ali pa nekaj časa pozneje.

Zaradi tega trdijo zdravniki, da če že morate dolgo sedeti na enem mestu, navadite se stalno premikati stopala, dolnji del nog in prste na nogah.

PICARDOV SIN JE POTOLKEL SVOJ IN OČETOV REKORD

Pred dnevi se je švicarski znanstvenik Picard sin znanega raziskovalca Ogista Picarda, spustil s svojim batisfakom v globino 3.800 metrov. S tem podvigom je Picard potolkel rekord, ki ga je pred tremi leti dosegel s svojim očetom, ko se je spustil v globino 3.150 metrov. Kljub temu uspehu pa mladi Picard še ni potolkel znanega raziskovalca morskih globin Georga Uoa, ki se je februarja letos s svojim sodelavcem Vilmom spustil 4.030 metrov globoko v morje.

ON IN ONA

1. Zakaj je »on« tako slabo razpoložen? Ker tvoj obraz že zjutraj ne napoveduje lepega dne!

2. Zakaj ti »on« ne pove, kje je bil in kaj je delal? Zato, ker dobro ve, da ga nikoli ne poslušaš!

3. Zakaj hodi »on« tako pogosto z doma? Zato, ker ne sme svojih prijateljev pripeljati domov!

4. Zakaj gre »on« tako nerad s teboj na sprehod? Zato, ker namesto da se sprehajaš z njim, vedno gledaš le izložbe!

5. Zakaj je »on« doma tako tih? Zato, ker mu ne pustiš do besede!

6. Zakaj pozabi »on« vedno vse praznike in obletnice? Zato, ker ima mnogo skrbi in ga mora žena ljubeznivo spomniti na to!

7. Zakaj ima »on« tako malo potrpljenja s tvojimi majhnimi napakami? Zato, ker ti tudi z njegovimi velikimi nimaš potrpljenja!

8. Zakaj »on« govori tako lepo o drugih ženskah? Pomiri se, zato ker ni z njimi poročen!

NASVETI MOŽEM

Ne pričakuj od žene, ki je ravnokar dognala, da se je za 3 kg zdebelila, prijaznega smehljaja!

Presojaj obleke ženinih prijateljic vedno slabše od njenih!

Ne prihajaj z odtrganim gumbom, če ravno mleko kipi!

Ne pripoveduj ženi, kako izborno ti je pri materi teknilo!

Ne pozabi, da majhna pomirjevalna darila nikoli ne zgrešijo namena!

Premisli, da ti kot zakonski mož moraš nekaj vedeti, nikoli pa ne smeš bolje vedeti!

Ne zgubljaj besed za stvari, ki jih ne moreš predrugačiti, ker to opravi tvoja žena že v obilni meri!

ŠALE

PREVELIKA ZAPRAVLJIVOST...

Mož ženi, ki je hčerki za poroko kupila dragoceno obleko: — Nimam nič proti temu, da bi hčer dali temu mlademu možu, toda ali jo moramo izročiti v tako dragoceni darilni embalaži?

ODVETNIŠKA

Odvetnik svojemu klientu: — Tako zdaj mi pa lepo po vrsti nanizajte vse vzroke in dogodke vašega slučaja. Brez skrbi. pred sodnim senatom jih bom spet lepo zmešal. —

MODEREN PREGOVOR

Izkušnja je vedno najboljši učitelj. Dobro je, da človek pri tem dobi pouk v podrobnostih.

ČRNO NA BELEM

Oglas na vratih avtomatične pralnice: — Pustite svoje obleke in perilo pri nas in si privoščite prijetno popoldne! — ??? —

Naprodaj: Popoln leksikon v tridesetih knjigah. Popolnoma nerabljen. Moja žena ve vse.

Na kliniki v čakalnici: Naprošamo dame, da si med čakanjem ne izmenjujejo simptomov bolezni. Naši zdravniki se potem komaj znajdejo. —

Chuske lodice

HEPPY END
ALI ZGODBICA S SREČNIM KONCEM

Na starem trgu, kjer iz hiše
ròko bog na plan moli,
so skregali se zadnjič tiše,
kot muha v krožnik prileti.

Blagajničarko so pognali,
ker v »kasi« si je sposodila
jurja dva, kot vsi ostali,
zato pač, ker jih je rabila.

A ženska ta ni karsibodi.
Na tihem skliče kolektiv,
ki naj v zadevi tej razsodi,
kdo med njimi več je kriv?

Je mar upravnik, ki deset
si jurčkov je sposódil v »kasi«,
je knjigovodkinja, ki spet
z osemnajstimi odšla je »asi?«

Shladila se je vroča juha.
Prepir tedaj se hitro vleže,
kot v juhi umiri se muha:
»Kasirka« spet pri »kasi« strežel —

»JEZIK BOLJŠIH LJUDI«

V Celju, v stari trgovini,
kjer prodajajo obliže,
oni dan dve dami fini
sta šepetali nemške viže...

in švigali z očmi na nas,
ki smo mirno v vrsti stali,
češ, nam je »švabski« španska vas,
ne bomo si razložit' znali,

da gre za nekaj, kar imajo
za boljše »firme« bivših dni,
kar vsakemu pač ne prodajo
(le kdo vsak »ksindel« stregel. bi).

Če že skrivnosti sta imeli;
— uslug a conto starih dni,
bi vsaj lahko za oglom mleli,
ta »kunštni« jezik »fajn ljudi«.

V ERI TELEVIZIJE...

— Vse dosedaj si nisem mislil, da je naš smrkavec tak tepec!

Eisenhower drugič zmagal

Gospa Eisenhower je bila med tistimi, ki so želeli, da njen mož ne bi bil izvoljen, ker si ga želi zase. Vendar ji naslov prve dame Amerike ni odveč.

V preteklih dneh:

Vsakdanji prizor na ameriških ulicah

Izgleda, kot da bi se Američani ušteli v koledarju. Toda to ni pustni sprevod, temveč volilna parada Eisenhowerjevega nasprotnika Stevensona po New Yorških ulicah. Kot mnogo drugih reči, je tudi volilna kampanja v Ameriki neke vrste posebnost, ki se ne da primerjati z dogodki enake važnosti v drugih državah. Američani so zelo dovzetni za »pomp«. Bolj kot politični programi strank, so odločujoče simpatične in odbijajoče poteze kandidatov. Vsem tem malenkostim morajo kandidati in njih propagandni šefi posvečati obilo pozornosti. Tako se lahko zgodi, da oslabelost Eisenhowerja po bolezni, ali pa Stevensonova pleša, vplivata na padec glasov pri volitvah. — Kot vidimo, morajo biti kandidati prav dovzetni za muhe in kaprice svojih volivcev. Čim bliže je dan volitev, tem večji je hrup okoli glavnih rivalov. Stevenson kot Eisenhower se pojavljata med ljudmi v pozah zmagovalcev. Toda veličastna parada Stewensonu ni dosti pomagala, kajti Eisenhower se je ponovno vselil v »Belo hišo«.

TONE ZAGORC:

NAZAJ POD VROČE SONCE

1

Kadar divja Pacifiški ocean, se otok San Lazaro skoraj popolnoma zgubi v penah. Ribiči takrat posedajo doma pred svojimi kolibami in njihovi pogledi plašno božajo brezmejnost hrumečega oceana pred seboj. Na otoku je vse tiho, ko da čakajo sodne ure. Župnik hodi po vasi in nagovarja ljudi k molitvi. toda ribiči ostanejo mrki in molčijo. Stari župnik se jezi, a ko uvidi, da njegove pobožne besede nič ne zaležejo, se zgubi v župnišče in do nedelje ga ni na plano. Ljudje pa so v svojem siromaštvu veseli, čim preneha nevihta in izhlapi vlaga iz zemlje v žarke žgočega sonca.

Tu je Mehika. Toda otok San Lazaro je njen posebni del. Preko dvesto let živi na njem Voltov rod, najbolj spoštovan od vseh vaščanov, hkrati pa tudi najbolj siromašen med njimi. Edino bogastvo, ki ga poseduje Pedro Volta, je stara, od črvov razjedena barka, ki bi že zdavnaj razpadla, če bi jo Pedro ne bil sproti popravljal vsako leto. Tako pa le lahko ribari z njo in se nekako preživlja. Zelo je siromašen in vendar se mu zdi, da na otoku San Lazaro ni srečnejšega človeka od njega.

Pedro Volta ima enajstero otrok, osem fantov in tri dekleta. Najmlajši izmed njih je Elija, fant, ki pomeni nekaj posebnega na otoku San Lazaro, vsaj tako pravijo ljudje. Celo monsignoru Brondesi je bil všeč, zato se je odločil, da ga pošlje v Guadalajaro, v gimnazijo. Takrat je bilo Eliji deset let in štiri leta se ni vrnil iz Guadalajare na otok San Lazaro. Med tem časom mu je umrla mati, a mu tega ni hotel nihče sporočiti, da bi bil prišel na pogreb. Monsignor Brondeso si ni hotel delati stroškov, stari Volta pa je bil prereven, da bi malemu Eliji lahko plačal tako dolgo pot kot je od Guadalajare do otoka San Lazaro. Ko so mu sporočili, da mu je umrla mati, je Elija jokal, toda na to žalost je kmalu pozabil.

Nekega dne, ko se je vračal iz šole, je videl pri »Imperial« hotelu nekaj elegantno oblečenih ljudi, ki niso govorili njegovega jezika. Vso pot do doma je razmišljal o njih in še naslednji dan in potlej neprestano. Zapomnil si je par besedi in v šoli je vprašal profesorja, kaj to pomeni. Profesor mu je objasnil, da so bili to Amerikanci, gotovo izletniki iz sosednje Californije.

»Gospod profesor, ali bi se lahko naučil angleškega jezika?« je vprašal Elija svojega profesorja španščine, ki se je na Elijino vprašanje samo nasmehnil in skomignil z rameni. Toda deček ni imel miru pred to veliko željo, da bi se naučil angleškega jezika.

»Kaj pa misliš, da ti bo koristila angleščina, če bi se je tudi kdaj naučil?« ga je vprašal profesor.

Elija se je stisnil v svoj suknjič in dejal:

»Gospod profesor, če bi znal angleško, bi šel lahko v Californijo. Tam mnogo zaslužijo in ko bi imel dovolj denarja, bi se vrnil domov k očetu na otok San Lazaro in kupila bi nov čoln in morda bi si zgradili novo hišo.«

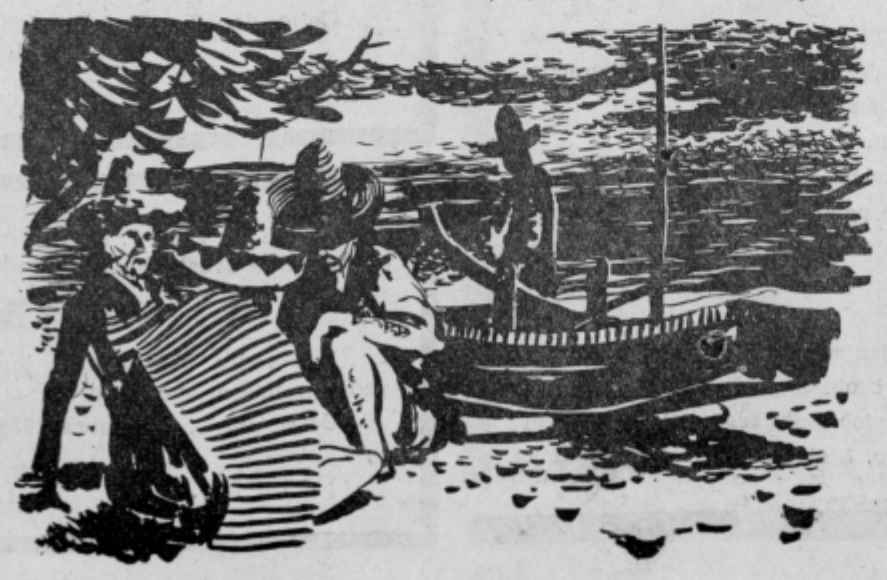

»In zato bi se ti rad naučil angleškega jezika?«

»Da, gospod profesor, zato.«

Elija je bil v šoli vseskozi odličen dijak. V četrtem razredu gimnazije so pričeli z učenjem angleščine, kar je malega Elijo zelo navdušilo. V enem letu in pol je znal že toliko, da se je lahko brez težav pogovarjal z dijaki iz višjih letnikov. To mu je bilo nadvse všeč. Skoraj vsi profesorji pa so se čudili njegovi trdni volji.

Ko se je po dobrih štirih letih vrnil na otok San Lazaro, so ga vsi ljudje občudovali. Zdelo se jim je, da se je v teh štirih letih v Guadalajari neverjetno mnogo naučil. Tudi oblečen je bil po mestno, brez velikega slamnika na glavi, v lepi beli srajci in dolgih črnih, tesno vkrojenih hlačah. Obraz se mu je svetil, ko da je iz brona, dolgi črni lasje so mu kdaj pa kdaj zlezli na oči, v katerih je sijalo nekaj vročega, neugnanega, v njegovih nemirnih očeh je blestela slika mehiške zemlje in siromašnega ljudstva. Tudi brada mu je že začela rasti in pustil si je male czke brke, da bi bil videti bolj moški.

Cantasinijevi Juliji je bil Elija zelo všeč, čeprav je vedela, da bi je Elija ne hotel nikoli ljubiti, ker je bila od njega za celi dve leti starejša. Toda ko se je Elija vrnil v Guadalajaro, mu je vedno pošiljala pozdrave in ga spominjala, kako lepo je bilo takrat, ko sta se kot otroka igrala skupaj pri Voltovem vodnjaku.

Nekega dne, ko je bil Elija že v sedmem razredu gimnazije, ga je njegov profesor angleščine silno iznenadil.

»Elija«, mu je dejal profesor, »ali bi želel, da si z nekom dopisuješ iz Californije?«

Eliji so se zasvetile oči od presenečenja. V tistem trenutku se je spomnil, kako je pred leti pripovedoval svojemu profesorju španščine, da bi šel rad v Californijo, da bi zaslužil toliko denarja, da bi z očetom kupila nov čoln in morda bi zaslužil celo toliko, da bi popravili hišo. V Eliji so nenadoma spet oživele te misli.

»Da, gospod profesor, rad bi si dopisoval z nekom, da bi se bolje naučil angleškega jezika«, je ves zadovoljen dejal Elija.

»Potem pa vzemi tole pismo in ga prečitaj«, in profesor mu je stisnil v roko majhno pismo, v katerem je pisalo:

»Čeprav nedaleč od moje domovine, si nadvse želim dopisovati s kakšnim dijakom iz vaše gimnazije. Že od nekdaj sem ljubila Mehiko in vaše ljudstvo, zato bi si v vaši deželi zelo rada našla vsaj enega dobrega prijatelja. Ime mi je Janet Wagster. Pretekli mesec sem dopolnila šestnajsto leto. Sem edina hči Williama Wagsterja, lastnika ladjedelnice v New Orleansu v Louisiani. Z materjo živiva tu v San Diegu, kjer imamo svojo vilo.

Če se bo kdo odzval moji želji, bova enkrat lahko preživela skupaj počitnice tu v Californiji, ali pa bom jaz prišla k vam v Mehiko. — Janet Wagster.«

Eliji se je zdelo, da je najsrečnejši človek na svetu. V tistem trenutku je skoval v sebi nebroj načrtov, ki pa se mu na koncu niti eden ni zdel kaj prida pameten. Morda bom pa le videl enkrat Californijo, ko dokončam gimnazijo, saj San Diego ni tako daleč od mehiške meje, si je mislil Elija.

Ko je tistega dne prišel domov, je takoj po kosilu vzel v roke papir in pero ter začel pisati:

(Nadaljevanje prihodnjič)

Šport

Iz množičnosti v kvaliteto

Dva dni so v Celju zasedali smučarski delegati iz vseh republik na IV. redni skupščini Smučarske zveze Jugoslavije. Uvodoma so jo pozdravili pionirji SD Celje, ki so izrazili željo, da bi na tem zasedanju mislili tudi na smučanje za namlajše — na pionirje in mladino, ki bi želela smučati tako kot naš Tinček Mulej. Ta pozdrav in misel sta dala skupščini potrebno smer in ton razgovorov. Brez dvoma se je velika večina delegatov ogrevala za prelom v dosedanjem načinu dela, ko se je le peščici kvalitetnih izbrancev dala priložnost za strokovno izpopolnjevanje in nastopanje na mednarodnih prireditvah. Prekiniti je treba s pretiranimi nastopi v inozemstvu in več sil uporabiti na notranjem delu v osnovnih organizacijah. Stari sistem dela, v katerega so bila porabljena znatna družbena sredstva, ni pripomogel prirodnemu razvoju kvalitete. Več ali manj so odgovorni smučarski delavci skrbeli le za ozek krog kvalitetnih smučarjev, na mlade perspektivne tekmovalce pa so pozabljali.

SKRB ZA MNOŽIČNOST

To je bila osnovna misel razprave številnih delegatov. Razširiti je treba smučarske vrste z novimi tisoči pionirjev in mladine, posredovati mladim ljudem smotrni in moderni pouk smučanja, pa z leti ne bo manjkalo kvalitetnih tekmovalcev. Iz množice mladih smučarjev pa tudi lažja in večja izbira izbranih smučarjev, ki naj zastopajo našo državo na mednarodnih tekmovanjih. Ta pot je prirodna, je naravna in jo je treba spoštovati pri bodočem delu.

VEČ UČITELJEV IN VADITELJEV

Pritegnitev novih tisočev v smučarski šport zahteva tudi povečanje števila smučarskih učiteljev in vaditeljev, za tekmovalce pa tudi večje število sposobnih trenerjev. Napredek v smučarskem športu je odvisen od strokovnih moči, ki jih znatno primanjkuje. Povsod je treba šolati nove kadre, ki se naj rekrutirajo iz smučarskih tečajev, ki jih prirejajo smučarske organizacije, JLA, sveti za šolstvo, visoke šole za telesno vzgojo itd.

TEKMOVANJA NA DOMAČIH SMUČIŠČIH

Napačna je bila orientacija naših društev in tekmovalcev, ki so zadnja leta za vsako ceno želeli le nastope v inozemstvu, pa če so na njih kaj pridobili ali ne. Domača tekmovanja so bila zapostavljena, manjvredna. Ker si mladina želi tekmovanja in so nekakšna vzpodbuda za njihovo smučarsko udejstvovanje, jih je treba razvijati tudi v bodoče. Za razliko od prej pa je treba predvsem misliti na krajevna, občinska in meddruštvena tekmovanja, na katerih tekmovalci ne bodo zapravljali družbenih sredstev niti delovnega časa. Napačno bi bilo prekiniti vse stike z inozemstvom, kar bi nas zopet vodilo v drugo skrajnost, da se naši vrhunski tekmovalci ne bi mogli okoristiti z novimi pridobitvami po svetu. Od predlaganih 64 mednarodnih nastopov je skupščina odobrila le 31 in še ti so negotovi, ker niso zagotovljena sredstva za tolikšno število nastopov v inozemstvu.

IZLETI, RAZVEDRILO, ZABAVA

Vsi niso rojeni za tekmovalno smučanje. Razvijati je treba tudi druge oblike dela. Vse preveč se pozablja na organizacijo izletov, na razvedrilne in zabavne oblike smučanja, ki so izredno privlačne za »staro in mlado«. S stališča ljudskega zdravja in utrjevanja so te oblike udejstvovanja na snegu prav toliko ali pa še več vredne od tekmovalnega smučanja. Razvijati jih je treba v šolah, Partizanu, sindikatih, v podjetjih in ustanovah itd.

Še bi lahko napisali vrsto pozitivnih sklepov, ki so bili rezultat dvodnevnega razpravljanja na tej skupščini. Ker prihajamo v zimsko obdobje, se bomo s temi vprašanji seznanjali še v bodoče.

NEDELJSKI SPORTNI SPORED:
Ob 12,30 na Glaziji:
SOBOTA : KLADIVAR — liga
Ob 14,00 na Glaziji:
SOBOTA : KLADIVAR — mladina

IZ PONIKVE PRI ŽALCU

Vest, da bo letos tudi Ponikva pri Žalcu imela svojo kmetijsko-gospodarsko šolo, je tukajšnje kmetovalce zelo razveselila, saj je najbližnja tovrstna šola v Žalcu bila zaradi oddaljenosti zanje nepristopna. Ponikva je izključno kmetijski kraj in je bila tu takšna šola več kot potrebna. Ondotni kmetje so že sedaj kazali veliko dobre volje za napredno kmetovanje.

Nogomet
PORAZ V OROSLAVLJU

Nedeljsko srečanje proti Tekstilcu v Oroslavlju je Kladivar izgubil z 0:3 (0:1). V prvem polčasu je bila igra enakovredna in so domačini le nekaj minut pred zaključkom dosegli vodstvo. V II. polčasu je Kladivar močno popustil, ker ni mogel reagirati na grobo igro Tekstilca. Terensko premoč so domačini izrazili še z dvema goloma. Kladivar je nastopil z istimi igralci, s katerimi je v Celju v izredno lepi igri premagal Jedinstvo. Zakaj poraz v Oroslavlju? Domačini so več ali manj bolj »igrali« na noge Kladivarja kot na žogo. V I. polčasu so z grobim startom poškodovali Pikla, ki je le še statiral na igrišču, v II. polčasu pa je moral zapustiti igrišče. Belcerja so kar »kosili« med igro, vsi ostali igralci pa so prinesli v Celje občutne poškodbe. Sodnik Vamplin ni reagiral na grobo igro niti na prekrške domačih igralcev, ki so čestokrat brez posesti žoge fizično obračunavali z igralci Kladivarja. Sprijazniti se je treba z dejstvom — s porazom. Z »mehko« igro Kladivar ne bo uspeval z moštvi, ki igrajo trd, borben in grob nogomet! Do naslednje nedelje so sedaj Celjani na 5. mestu v tabeli in kljub dvema tekmama z lažjim nasprotniki v jesenskem delu nimajo izgledov na višje mesto. Tekmeci pred njim so Kladivarju že »pobegnili« . . .

V mariborsko-celjski ligi so igralci ŽNK Celje na domačih tleh slavili visoko zmago nad Usnjarjem s 7:3 (2:0). Igra ni bila na kvalitetni stopnji, vendar je bila zmaga Celja več kot zaslužena, saj so bili boljši od gostov v obeh polčasih. Uspešni strelci — za Celje: Ostrovučanin 2, Kopitar 2, Ograjenšek 2 (iz dveh kazenskih strelov) in Jošt, za Usnjar pa je vse 3 gole dal Kiš. — Velenjski Rudar je na domačih tleh odpravil Nafto s 5:3 (2:1). Velenjčani se popravljajo in so že tretjo nedeljo zapovrstjo zmagoviti. Terensko premoč na nedeljski tekmi niso dovolj izrazili v rezultatu. Storjani so se doma morali zadovoljiti proti Dravi le z neodločenim rezultatom — 0:0. Pri Kovinarju nekaj »škripljе«. Odlično so pričeli jesenski del tekmovanja, v zadnjih tekmah pa jim pojemajo moči. Do naslednje nedelje je Kovinar (St.) še na 6. mestu na tabeli, Rudar (V.), Celje in Usnjar pa so še vedno zvrščeni od 7. mesta navzdol.

Nogometaši Bratstva iz Rogatca so doma premagali Slogo iz Trbovelj s 4:2 (2:1) in s tem osvojili jesensko prvenstvo v CNP.

Namizni tenis
ZMAGA »BETONA« V VELENJU

Športno društvo »Rudar« — Velenje je razvilo v zadnjem času precej živahno aktivnost tudi v namiznem tenisu, saj bo v kratkem dobilo poleg že obstoječih še kar tri nove igralne mize, tako da bo lahko priredilo tudi večje turnirje. V nedeljo so povabili v goste ekipo »Betona« iz Celja. Tesen rezultat 6:4 v korist »Betona« kaže na precejšnjo izenačenost obeh ekip. Za »Rudar« so nastopili Sajko, Jeriha in Glavač, za »Beton« pa Ivo Rehar, Ručigaj in Vinko Rehar. Takoj nato je bil odigran tudi turnir posameznikov. V finalu je Rehar V. premagal Sajka z 2:1.

USTANOVLJENA BO CELJSKA NAMIZNOTENISKA LIGA

Na pobudo nekaterih sindikalnih namiznoteniških ekip bo v Celju znova ustanovljena namiznoteniška liga. Več podrobnosti o tekmovanju na sestanku zastopnikov vseh ekip, ki želijo sodelovati v ligi, v torek 3. nov. ob 18. uri v Gospodarskem klubu.

Nekaj drobnih iz naših krajev

Na zboru volivcev v Taboru so krepko posegli v krajevno problematiko

Preteklo nedeljo je bil v Taboru zelo dobro pripravljen zbor volivcev, katerega se je udeležilo 150 volivcev. Predsednik žalske občine in ljudski poslanec tov. Ivan Rančigaj je zbranim govoril o gospodarskih problemih domače občine ter v poljudni obliki tolmačil upravičenost raznih dajatev. O delu krajevnega odbora občine je poročal predsednik tov. Natek, za njim pa so poročali še predstavniki šolskih odborov o problemih šolstva.

Največ so se volivci zadržali ob problemu občinskih in vaških cest ter gozdnih poti, ki naj bi jih uredili iz gozdnega sklada. Na predlog tov. Rančigaja so navzoči sprejeli sklep, da sme krajevni odbor v obliki samoprispevka organizirati brezplačne prevoze gramoza in prostovoljno delo na občinskih cestah.

Iz šolskih poročil je bilo razvidno, da so šolski odbori vseh šol zelo vestno opravili svojo nalogo in posvetili posebno skrb socialno ogroženim otrokom. Kot prejšnja leta, bo šolski odbor v Lokah s sodelovanjem vseh domačinov tudi letos preskrbel vsem šolarjem šolske kuhinje celodnevno toplo hrano in je že začel zbirati živila. Šolski obisk na teh šolah je skoro povsod 100 odstoten, pač pa bi domačini morali polagati večjo pozornost kmečki izobrazbi svojih otrok v kmetijsko gospodarski šoli. Zadruga si mnogo prizadeva za to šolo, vendar je odziv šibak.

Da je bil ta zbor volivcev v Taboru tako uspešen, gre velika zasluga vaškemu odboru SZDL, ki je vodil vse priprave. Razveseljivo je posebno dejstvo, da so se v Taboru pod okriljem in na iniciativo SZDL zbrali predstavniki vseh organizacij in ustanov v koordinacijski odbor, ki je prevzel skrb za reševanje vseh perečih problemov kraja. Plodnost zadnjega zbora volivcev je že prvi uspeh tega odbora, ki bo tudi v bodoče uspešno posegel v vso krajevno problematiko.

A.

IZ ZABUKOVCE

Pretekli teden je bil v Zabukovci občni zbor Svobode. Pri kritičnem pregledu dosedanjega dela so ugotovili, da so bile vse sekcije premalo delavne, premalo pa so posvetili tudi pozornosti kmečkim ljudem, zlasti mladini.

Za izboljšanje dela so sklenili, da bodo vso skrb posvetili izobrazbi našega delovnega človeka. V ta namen bodo v najkrajšem času ustanovili šolo za odrasle, povečali število režiserjev in naštudirali več odrskih del, vse sekcije pa naj bi izvolile v odbore take ljudi, ki bodo kos nalogam. Le uspešno delo bo privabilo v članstvo nove ljudi, predvsem pa mladino. Če ne bo kakšnih nepredvidenih ovir, bodo prihodnji mesec že začeli koristiti za svoje delo Dom kulture v Megojnicah.

PIONIRSKA ZADRUGA V OLIMJU

Koliko otroškega veselja je bilo v olimski šoli, ko so pionirji odreda »Matija Gubec« ustanovili s pomočjo KZ Podčetrtek pionirsko zadrugo. Izvolili so si svoj upravni in nadzorni odbor, pravo zadružno vodstvo. Tudi skromen delež je prispeval vsak član, da so si lahko nabavili peresa, svinčnike in podobno. Tako jim ne bo treba hoditi po vsako malenkost v oddaljeni trg. Zadruga Podčetrtek pa jim je s popustom dala na razpolago skromno zalogo šolskih potrebščin in mali poslovodja že navdušeno prodaja.

OBJAVA

»AVTOBUSNI PROMET« CELJE
uvaja na avtobusni progi
CELJE—DOBRNA z 11. XI. 1956
zimski vozni red:

ODHODI iz Celja: 12,15; 17,50
PRIHODI na Dobrno: 13,05; 18,40
ODHODI iz Dobrne: 5,30; 13,40
PRIHODI v Celje: 6,20; 14,30

Uprava

Tovarna perila »TOPER« Celje sprejme v službo

FAKTURISTKO,
BLAGAJNIČARKO,
2 ADMINISTRATORKI
(od teh eno z znanjem srbohrvatskega jezika)

Zaželena je praksa in dovršena vsaj nižja srednja šola. Nastop službe takoj. Plača po tarifnem pravilniku. Ponudbe poslati upravi podjetja.

AVTOBUSNO IN TURISTIČNO PODJETJE
SAP - TURIST BIRO
LJUBLJANA

otvarja za izboljšanje prometa in za direktno povezavo Dravograda in Slovenj Gradca z Ljubljano in morjem novo avtobusno progo

DRAVOGRAD-SLOVENJ GRADEC-ŠOŠTANJ-VRANSKO-LJUBLJANA

Začetek obratovanja 10. XI. 1956. Proga obratuje vsak dan.

km	5.00	odhod	Dravograd	prihod	19.40	din
12	5.20		Slovenj Gradec		19.25	70
41	6.10		Velenje		18.30	200
48	6.25		Šoštanj		18.20	240
79	7.25		Vransko		17.15	390
129	8.40	prihod	Ljubljana	odhod	16.00	600

Pogojne postaje so: Otiški vrh, Troblje, Šmartno, Turiška vas, Mislinje, Sp. Dolič, zadružni dom, Paka, Velenje — Rudnik restavracija, Letuš Polzela, Braslovče, Gomilsko, Trojane in Domžale.

Vozna cena do Ljubljane je 600 din.

Po prihodu v Ljubljano ima avtobus ob 10.15 zvezo s Koprom, Portorožem in Piranom, od 11. ure dalje pa zveze z vsemi drugimi kraji Slovenije: z Bledom, Bohinjem, Kranjsko goro, Planico, Jezerskem, Gorico, Idrijo, Novim mestom itd.

Avtobusi so ogrevani.

Zelo ugodna direktna zveza z Velenjem, Šoštanjem in Ljubljano.

V 3 in pol urah iz Dravograda v Ljubljano.

Potniki poslužujte se solidnih avtobusnih zvez avtobusnega in turističnega podjetja SAP — Turist biro, Ljubljana.

Objave in oglasi

IZPITI ZA NAZIV RAČUNSKEGA REŽISERJA IN DAVČNEGA IZVRŠITELJA

Izpitna komisija za finančno stroko pri Okrajnem ljudskem odboru Celje, obvešča, da bodo izpiti za naziv računskega režiserja in davčnega izvršitelja v jesenskem roku od 17. do 22. decembra 1956.

Za izpit pridejo v poštev uslužbenci okrajnega ljudskega odbora, občinskih ljudskih odborov in njihovih finančno samostojnih zavodov ter proračunskih ustanov.

Prijave za izpit je vložiti do 15. novembra 1956 pri izpitni komisiji za finančno stroko OLO Celje.

RAZPRODAJA INVENTARJA

Prehodni mladinski dom — Dobrna v likvidaciji, razpisuje likvidacijsko razprodajo drobnega inventarja (perilo, postelje, kuhinjska posoda), dne 19. 11. 1956 ob 8. uri zjutraj v prostorih Preh. mlad. doma v Dobrni.

KMETIJSKO GOSPODARSKA ŠOLA V CELJU
OBJAVLJA

da bo vpisovanje in začetek pouka za I. letnik v četrtek, dne 15. nov. ob 15. uri, za II. letnik v petek, dne 16. nov. ob 15. uri na II. osnovni šoli v Celju, Gregorčičeva ulica.

PRODAMO 8 elektromotrjev 3—4 kW, eno motorno vprežno škropilnico tipa MSPS novo, en okopalnik in eno žitno brano. Prodaja osnovnih sredstev bo dne 17. nov. 1956 ob 10. uri. Prednost nakupa imajo socialistična gospodarstva. Kmetijska zadruga Šmihel nad Mozirjem.

PRODAM kopalno peč bakreno (kompletno). Naslov v upravi lista.

PRODAM posestvo 3,5 ha vseh kultur v bližini Celja. Poizvedbe Martin Rozman Celje, Cret 39.

PRODAM ugodno lokal primeren za pisarno ali manjšega obrtnika. Naslov v upravi lista.

PRODAM ugodno parcelo 600 m², 5 minut iz mesta. Naslov v upravi lista.

PRODAM ugodno pianino. Naslov v upravi lista.

PRODAM hišico z vrtom ob cesti v bližini Celja (za dve osebi vseljivo takoj). Naslov v upravi lista.

PRODAM hišo z vrtom (1500 m²) v Savinjski dolini. Naslov v upravi lista.

PRODAM lepo štiriletno kobilo domače reje. Vprašati Babno 26, Celje.

PRODAM ugodno manjše posestvo (1,70 ha) v Začretu p. Ljubečna. Naslov v upravi lista.

PRODAM ugodno novi kozolec (13×8). Švent Jože, Dobrna.

PRODAM vence iz sive litine z lesenimi zobmi, premer 2,30 m s predležjem ter voz in valčke za vodno žago. Naslov v upravi lista.

PRODAM poceni tri trame (dolžina 6 m), eno kompletno okno z mrežo (s polkni), ena vrata z okvirjem in eno traverzo (3,50 m). Potočnik Ložnica 7, Celje.

PRODAM ugodno stavbno parcelo 17 arov njive, gradbeni material, pet minut od postaje Grobelno. Stavba odobrena. Strniša, Platinovec 26 — Grobelno.

IŠČEM prazno sobo v centru ali v bližnji okolici. Dam visoko nagrado. Ponudbe na upravo lista.

OPREMLJENO sobo oddam za pomoč v gospodinjstvu v dopoldanskem času. Naslov v upravi lista.

VZAMEM dijaka v vso oskrbo. Naslov v upravi lista.

SOBO, opremljeno v centru, zamenjam za prazno z možnostjo stanovanja zakoncev brez otrok. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM lepo sončno enosobno stanovanje (večje) za enako ali za garsoniero v mestu. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM novo dvosobno komfortno stanovanje za enosobno komfortno v centru. Ponudbe na upravo lista.

KNJIGOVODSKA DELA vzamem honorarno. Ponudbe na upravo lista.

PREVZAMEM kakršnokoli honorarno delo v popoldanskih ali večernih urah. Vprašati v upravi lista.

Radio

Nedelja, 11. novembra
11,15 Izbrali ste — prisluhnite!
11,30 Glasba za razvedrilo
11,45 Zabavna glasba, vmes objave in reklame

Ponedeljek, 12. novembra
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Slovenske narodne
17,30 Športni komentar
17,35 Plesna glasba
17,45 Igra tamburaški orkester »France Prešeren« p. v. Janka Hočevarja

Torek, 13. novembra
17,00 Domače novice, kmetijski problemi
17,15 Izbrali ste — prisluhnite!
17,30 Radijski feljton
17,40 Celjski instrumentalni kvintet pred mikrofonom

Sreda, 14. novembra
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Klavir igra Breda Rajhova
17,30 Kulturni obzornik
17,35 Glasbena medigra
17,45 Filmske melodije

Četrtek, 15. novembra
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Izbrali ste — prisluhnite!
17,30 5 minut za naše gospodinje
17,35 Neznani talenti

17,45 V plesnem ritmu
Petek, 16. novembra
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Poje mešani zbor Prosv. društva »Rovtar« iz Šmihela p. v. Antona Acmana
17,30 Pionirska oddaja
17,40 Promenadni koncert
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Izbrali ste — prisluhnite!
17,30 Posnetki Veselega večera Celjske mestne hranilnice 30. oktobra — I. del

Gledališče

CELJSKO GLEDALIŠČE

Petek, 9. nov. 1956 ob 16. uri — Richard Nash: VREMENAR — I. srednješolski abonma

Sobota, 10. nov. ob 20. uri — Richard Nash: VREMENAR — Sobotni abonma in izven

Nedelja, 11. nov. ob 15,30 — Richard Nash: VREMENAR — nedeljski abonma in izven

Ponedeljek, 12. nov. ob 14. in 20. uri — Čehov: STARE RUSKE SALE — Gostovanje v Brežicah

Torek, 13. nov. ob 20. uri — Richard Nash: VREMENAR — torkov abonma in izven

Sreda, 14. nov. ob 16. uri — Richard Nash: VREMENAR — II. srednješolski abonma

Četrtek, 15. nov. ob 20. uri — Richard Nash: VREMENAR — četrtkov abonma in izven

Petek, 16. nov. ob 16. uri — Jerzi Lutowski: DEŽURNA SLUŽBA — I. srednješolski abonma

Sobota, 17. nov. ob 20. uri — Jerzi Lutowski: DEŽURNA SLUŽBA — Izven

Kino

KINO UNION, CELJE

Od 9. do 12. 11. 1956, »TARZANOVA JEZA«, ameriški film

Od 13. do 16. 11. 1956, »ČUDOVITI OTROK«, ameriški film

Od 17. do 21. 11. 1956, »POMLAD V BUDIMPEŠTI«, madžarski film

Dne 11. 11. 1956, matineja »FIGARO«, italijanski film

KINO METROPOL, CELJE

Od 8. do 12. 11. 1956, »MOŠKI SO TAKŠNI«, francoski film

Od 13. do 16. 11. 1956, »POD OKRILJEM ZAKONA«, angleški film

Od 17. do 20. 11. 1956, »KADE RUSSEL«, francoski film

V noči od 4. na 5. november 1956 je nenadoma umrla zavedna članica osnovnih organizacij ZK, SZDL in ZB v I. četrti v Celju

SLAVICA CERJAK

Zvesto in značajno tovarišico bomo ohranili vedno v lepem spominu.

Celje, dne 7. novembra 1956.

Osnovna organizacija ZKS, SZDL
I. četrti v Celju

V noči od 4. na 5. novembra 1956 je nenadoma za vedno odšla od nas naša zvesta, zavedna sodelavka

SLAVICA CERJAK

Kot vedra in značajna tovarišica boš, draga Slavica, ostala vedno v našem spominu!

Celje, dne 7. novembra 1956.

Zveza ženskih društev
Celje